

ΑΥΓΕΙΣ

Έκδοση των Απανταχού Καίτσιωτών

ΕΩΡΑ: Πατησίων 4, Αθήνα 106 77 • Χρόνος Μεύτερος • Αριθμός Φύλλου 8 • Ιούλιος - Αύγουστος - Σεπτέμβριος 2004

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Την ΚΥΡΙΑΚΗ 24-10-04 και ώρα 10:00 π.μ. προσκαλείσθε στην Τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας που θα γίνει στη Λέσχη του Ο.Τ.Ε., 3ης Σεπτεμβρίου 110, σχεδόν έναντι του Ηλεκτρικού Σταθμού Βικτωρίας στην Αθήνα.

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Απολογισμός πεπραγμένων του απερχόμενου Δ.Σ.
2. Ανάγνωση και έγκριση έκθεσης Εξελεγκτικής Επιτροπής.
3. Θέματα, που θα εγκρίνει η Γενική Συνέλευση για συζήτηση.
4. Εκλογές για ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Το Δ.Σ.

Χωριανοί και συμπατριώτες, φίλες και φίλοι αναγνώστες

Σίναι σταθερό και φιλόξενο το χώρια της ΚΑΪΤΣΑΣ γι' αυτό δε βούλιαξε παρά την κοσμοσυρροή κατά τις μέρες των εκδηλώσεων και ιδιαίτερα την «Μάγκικη βραδιά». Είναι βαθιά και με γερές ρίζες η αγάπη των ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ για το χωριό μας, γι' αυτό και δεν απέτυχαν οι εκδηλώσεις παρά τις έντονες προσπάθειες των λίγων «σαμποτέρες». Ήταν κατάλληλα επενδυμένες οι ωτοασπίδες των περισσοτέρων μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου μας για να λυγίσουμε στα λιγοστά μα έντονα ακούσματα της απαξίωσης.

Είχε αληθινή αγάπη και αξιοπρέπεια η στάση των ευεργετών για το χωριό μας. Ήταν γενναία η προσφορά του Συνεταιρισμού κοινής χορτονομής και δάσους της ΚΑΪΤΣΑΣ. Υπήρξε ήρωας της αφιλόκερδης υπομονής ο Βαγγέλης Γκαραβέλλας που πρόσφερε την εξέδρα των εκδηλώσεων με την αγόγγυστη συνεργασία του Παναγιώτη Καλότυχου.

Θάρρος και πίστη στην ΚΑΪΤΣΑ επέδειξε η Ηλίας Παπαδοκοτσώλης, που σε συνεργασία με τον Αποστόλη Παπαδοκοτσώλη, τον Λάκη Μπουλούζο και το Βαγγέλη Γκαραβέλλα με αρχοντιά σχεδίασαν και εγκατέστησαν την ηλεκτρική εγκατάσταση των εκδηλώσεων. Με πνεύμα καλής θέλησης για το κοινό καλό σκέφθηκαν τα μέλη του Δ.Σ. του άλλου Συνεταιρισμού όπου προεδρεύει ο Νίκος Θανασιάς για το χωριό μας και μας προσέφεραν το ρεύμα για τις εκδηλώσεις. Με λεβεντιά στη δύσκολη στιγμή ο Ηλίας Σαμαράς ενισχυτικά μας διέθεσε «τζάμπα» το ρεύμα του σπιτιού του.

Πρόθυμα και με μεράκι προσέφεραν πάλι τα πανό των εκδηλώσεων οι Βασίλης Δράμαλης και Πάνος Μελισσάς. Έβαλαν τέχνη κι έδωσαν νοστιμιά οι Καϊτσιώτισσες σε πίτες και ψωμιά και τα πρόσφεραν απλόχερα στο τραπέζι της αντάμωσης των χωριανών.

Χωρίς παρακάλια και μ' αφοσίωση στο έθιμο της φασολάδας προσήλθε ο μάστορας της Αποστόλης Μπουλούζος, που φέτος συνεργάστηκε με νέο σπεσιαλίστα τον Δημήτριο Κοκκάλα κι έδωσαν νέα νοστιμιά στα πιάτα μας.

Με θέληση, κόπο και αγωνία να προλάβει τις υποχρεώσεις του, έφτασε στο ξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής ο παπα-Δημήτρης του χωριού μας για τη θεία λειτουργία, που απρόσμενα φέτος απειλήθηκε να μην τελεστεί λόγω υποχρεωτικού ιερατικού συνεδρίου. Έβαλε όμως το χεράκι της φαίνεται, η Κυρά μας η Αγία Παρασκευή και έτσι οι εκδηλώσεις ευλογήθηκαν αφού με θέληση και πνεύμα θείο, ιερεύς, ιεροψάλτες και επίτροποι ήταν εκεί για «σύμπαντα τον περιεστώτα λαό».

Κι η προσφορά στις εκδηλώσεις συνεχίζεται! Η Σάβα του χωριού μας, η Σάβα Κούτσικα δεν ήθελε πρόσκληση. Ήταν εκεί στη διάρκεια της αιμοδοσίας για να εξυπηρετήσει με τάξη, προθυμία και νοικοκυροσύνη αυτούς που χωρίς φόβο, αδιαφορία η ληθαργική σκέψη, ακόμη σπλαχνίζονται εκείνους τους συγχωριανούς, που ίσως ξαγρυπνούν στον πόνο. Τους εθελοντές αιμοδότες, σαν τη Χαρίκλεια Γιαννακάκη, που την είδαμε σχεδόν σε όλες τις επήσιες λίστες αιμοδοτών ενώ φέτος έκλεισε γενναία τον εθελοντισμό της (Συνέχεια στη σελ. 4)

Άρθρο της Προέδρου

Φινοπώριασε! Νυχτώνει νωρίς. Πόση αλήθεια ομορφιά μπορεί να δει κανείς σ' αυτή την εποχή! Γεμάτη πάθος, οίστρο, λύπη, χαρά κι αγώνα για ισορροπία. Όλοι χαιρόμαστε γιατί γιώμεσε η ψυχή μας απ' τη γοητεία του καλοκαιριού, το οποίο εκεί στο καληνύχτισμά του, αγκαλιάζεται με το Φθινόπωρο και μας τυλίγει η παθητικότητα της σμίξης τους. Μια όμορφη και γοητευτική γυναίκα το καλοκαίρι, ανάμεσα σ' ένα όγκιο χρωμάτων κι αρωμάτων, παραδίδεται στον πιο παθητικό εραστή της. Το Φθινόπωρο.

Η ήλιος παίζει ασταμάτητα κρυφτούλι με τα σύννεφα κι οι τρυγητές της γης μας εξόρμουν με κέφι και τραγούδια στα περιβόλια και στ' αμπέλια των χωριών μας. Να τρυγήσουν θέλουν τους καρπούς τους, ευτυχισμένοι απ' τη γλυκιά χαρά της απόκτησης. Απ' το χωριό μας, την ΚΑΪΤΣΑ, σχεδόν εξέλειψαν τ' αμπέλια, αλλά στα περιβόλια μας οι ευωδιαστοί καρποί τους, φρεσκοπλυμένοι απ' το χάδι της βροχής αποτελούν εξαισίο θέαμα. Ολόχρυσα κυδώνια με δροσερή γλυκοπικρή ευωδιά, σύκα που στάζουν μέλι και ρόδια μισάνοιχτα με σπόρια σαν το αίμα, συνθέτουν την ομορφιά στο περιβόλι μας. Κάπου - κάπου μερικά τσαμπιά σταφύλια με ρώγες μαύρες, χρυσές ή ρόδινες ευωδιαστές, λαχαριστές, που άραγε ποιος ξέρει; Αύριο μπορεί και να γεννούν κρασί μεσ' στη ποτήρια μας, που θα μας χαρίσει λησμονία ή θα στάξει βάλσαμο στις καρδιές μας. Και καθώς συλλογάται κανείς με πόση φροντίδα κι χαρά παράγουν οι άνθρωποι το κρασί, άντρες, και γυναίκες, συλλογάται επίσης πως ο Βάκχος ίσως είναι ο μόνος αρχαίος θεός, που δεν προδόθηκε κι ούτε ποτέ θα προδοθεί. Γιατί το δώρο του απευθύνεται στη χαρά και στον πόνο των ανθρώπων κι αυτά ποτέ δεν θα τους λείψουν.

Μα του Φθινοπώρου η γοητεία στο χωριό μας συνεχίζεται.

Απ' το «Γενέσιο» της Παναγιάς, που αποτελεί και γεωργικό ορόσημο έκινούν κι άλλες συγκομιδές.

Εκεί στα σπίτια μας και στις αυλές μας, κάτω απ' το νοτισμένο Φθινοπωρινό αγέρι, ή το πέταγμα καμιάς πεταλουδίσας, που ζεγελάστηκε από τη γλύκα του καιρού, ανάμεσα στις ντάλιες και στις τριανταφυλλιές, οι νοικοκυρές της ΚΑΪΤΣΑΣ διαλέγουν τα δαμάσκηνα και τα καρύδια για τις ανάγκες των γλυκισμάτων του χειμώνα.

Αργότερα απ' τις ρεματιές μας αναδύεται μια καταχνιά, αυτή η «αντάρα της ΚΑΪΤΣΑΣ», που ανηφορίζει στις βουνοκορφές μας, ενώ η πιο χαριτωμένη έκπληξη του Σεπτέμβρη ξεπρόβαλε στους όχους και στις ακροποταμίες γεμάτη χάρη ανείπωτη και ομορφία μεγάλη. Είναι τα κυκλάμινα των ονείρων μας, που γυκοκοπαραδίδονται στους μελαγχολικούς και γαλήνιους εσπερινούς του Οκτώβρη.

Κι ύστερα η βροχή πέφτει ασταμάτητα, ενώ το μουσικένο χώμα ξεπετάει χλωρίδα την ώρα που ο Άη Δημήτρης της ΚΑΪΤΣΑΣ με τα χρυσάνθεμα τα μοβ, τα άσπρα, τα γκρεμά φοράει τα γιορτινά του.

Και φτάνουμε έτσι στο μήνα της σποράς μας και στο μήνα του μαρασμού της Φύσης. Το Νοέμβρη μ' ένα αποκαρδιωτικό ψίθυρο, που μοιάζει αποχαιρετισμός, πέφτουν τα φύλλα των δέντρων αφού προγομένων πάρουν τα πιο ζηλευτά χρώματα. Έντονο χρυσαφί, κοκκινωπό, βαθύ σκούρο του χαλκού κι ύστερα καστανόχρυσο του τέλους. Ταυτόχρονα τώρα, οι σπόροι της ζωής αναδεύονται στα σπλάχνα της γης κάτω απ' το παχύ στρώμα των νεκρών φύλλων. Η γη μπαίνει στη χειμερινή της αγάπαιουση κι ετοιμάζεται για τη γέννα της άλλης χρονιάς.

Μα το καημένο το δάσος της ΚΑΪΤΣΑΣ! Πάλι με την αποδημία των χελιδονιών κι αφού οι λιγοστοί βοσκοί το εγκαταλείψουν, ετοιμάζεται ξανά να δεχεται τα ανελέητα χτυπήματα των ξυλοκόπων...

Όμως και τι να γίνει; Απ' του Αγίου Ανδρέα το κρύο αντρειεύει και πως ν' αντισταθούν τα ΚΑΪΤΣΙΩΤΙΚΑ σπίτια; Οι νόμοι της φύσης κι η μητέρα γη, πάλι θα το αναγεννήσουν, φτάνει να μη γίνει κατάχρηση της ανοχής τους...

Φθινοπώριασε λοιπόν! Όλα πεθαίνουν, μα ταυτόχρονα όλα ξαναγεννιούνται. Ανακατάταξη στη φύση. Ανακατάταξη στη ζωή. Ανακατάταξη ίσως και στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας. Αλήθεια τι ομορφα που σκέφτηκαν τα ιδρυτικά του μέλη! Εκλογές το Φθινόπωρο!

Το παρόν Διοικητικό Συμβούλιο αίσια και με χαρά τελειώνουμε την ορισθείσα θητεία μας. Άλλοι από μας ας φύγουμε, άλλοι απ' τα μέλη του Συλλόγου μας ας έρθουν. Κι όλοι μαζί ας ξαναγεννηθούμε. Για το καλό όλων μας. Για το καλό του τόπου μας. Για το καλό της ΚΑΪΤΣΑΣ μας και των παιδιών της.

Μακάρι όλα να προχωρούν καλύτερα!!
ΚΑΛΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

ΛΟΓΙΑ ΑΝΑΓΓΕΙΑΙΑ

Ειδήσεις - Σχόλια - Επικοινωνία

Η ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ

«... Βασίλη τίμα τον παπά, και συ παπά έχε γνώση». Τον αλληλοσεβασμό, λέει ο λαός, θέλει να δείξει αυτή η παροιμία. Ο Μητροπολίτης, λοιπόν ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ, Σεβασμιότατος κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ με σεβασμό στη δίκαιη επιθυμία του Συλλόγου μας να ευλογήσει τις εκδηλώσεις ο παπάς του χωριού μας, Αιδεσιμότατος κ. Δημήτριος Χαϊνης, επέτρεψε σ' αυτόν να εγκαταλείψει για λίγο τις εργασίες του ιερατικού συνεδρίου. Έτσι ο παπα-Δημήτρης ήταν εκεί, για τη θεία λειτουργία στην Αγία Παρασκευή. Τις ευχαριστίες μας, τα σέβη μας και την ευχή σας Σεβασμιότατε!

ΑΛΛΟΥ ΓΙ' ΆΛΛΟΥ...; Ή ΛΙΤΟΤΗΣ

«... Αν έσφαλε ο γάιδαρος, τι φταίει το σαμάρι; Το, άλλος φταίει και άλλος την πληρώνει, θέλει να πει ο λαός μας μ' αυτή την παροιμία.

- Φέτος θα πάρετε λεφτά απ' το ΔΗΜΟ ΞΥΝΙΑΔΟΣ, για το χορευτικό μάς είπε ο αξιότιμος κ. Αθανάσιος Καραϊσκος, που εδώ και αρκετά χρόνια ο ίδιος μαζί με τον εκλεκτό κ. Βασίλειο Κουτρούμπα πλήρωναν το δάσκαλο του χορευτικού. Φέτος τίποτα.

- Άστα αυτά αγαπητέ «Λιάρο». Κι αν δεν ήσουν δημοτικός σύμβουλος και μάλιστα παλιός στο «κουρμπέτι», μιλιά δεν θα βγάζαμε. Γιατί ιδιωτικά κανείς κάνει ό,τι βιούλεται... Στο ΔΗΜΟ όμως από σένα, η ΚΑΪΤΣΑ χρειάζεται περισσότερη στήριξη... Και που σαι... Μη μάθουμε και από σένα κάνα λευκό.. Δεν είναι Καϊτσιώτικη νοοτροπία!..

Φίλε Θανάση ξέρουμε ότι στηρίζεις το Σύλλογο, την ΚΑΪΤΣΑ και την παράδοση και σε είδημε παρόντα όλες τις μέρες των εκδηλώσεων, αλλά διεκδικούμε περισσότερα «δι' υμών» από το ΔΗΜΟ ΞΥΝΙΑΔΟΣ.

Η ΚΙΝΗΣΗ ΝΕΩΝ ΘΕΛΕΙ ΣΤΗΡΙΞΗ...

Ο ΔΗΜΟΣ ΞΥΝΙΑΔΟΣ επιχορήγησε την ΚΙΝΗΣΗ ΝΕΩΝ Καϊτσας για τις εκδηλώσεις με το ποσό των (737) ευρώ. Ο πρόεδρος της ΚΙΝΗΣΗΣ κ. Ηλίας Τριαντόπουλος σε ένδειξη καλής θέλησης και συνεργασίας για τις εκδηλώσεις έκανε κίνηση προσφοράς του εν λόγω ποσού στο ΣΥΛΛΟΓΟ μας δεδομένου ότι αυτός συντονίζει και διοργανώνει τις εκδηλώσεις. Ο Σύλλογός μας όμως διέθεσε αυτό το ποσό στην ΚΙΝΗΣΗ ΝΕΩΝ δεδομένου ότι οι ανάγκες της είναι πολύ μεγαλύτερες. Ελπίζουμε αργότερα να στηριχθούν περισσότερα.

Εξ άλλου μόνο για την αμοιβή του δασκάλου του χορευτικού απαιτήθηκαν (1100) ευρώ. Ο ΔΗΜΟΣ ΞΥΝΙΑΔΟΣ δηλαδή δεν επιχορηγεί ούτε το δάσκαλο του χορευτικού, το οποίο δεν ξέρουμε αν και φέτος τον προσκάλεσε σε κάποια διαδημοτική ή όχι μόνο εκδήλωση για να χορέψουν τα ΚΑΪΤΣΙΩΤΟΠΟΥΛΑ.

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ...

Το γήπεδο του Μπάσκετ στην ΚΑΪΤΣΑ υποδέχθηκε φέτος τις εκδηλώσεις. Ήταν φιλόξενο, ευάρετο και άνετο αφού στην αγκάλη του κάθισαν, χόρεψαν και διασκέδασαν περισσότεροι από 1300 χωριανοί, συντοπίτες και φίλοι της ΚΑΪΤΣΑΣ.

Το φαγητό, η εξυπηρέτηση κι η άνεση υπήρχαν άφογα και όπως καταλάβαμε όλοι έμειναν ευχαριστημένοι. Ο φωτισμός του χώρου υπήρξε υπέροχος. Τα ηλεκτρολογικά υλικά για το φωτισμό, που θα

παραμείνουν μόνιμα εκεί τα διέθεσε ο ΔΗΜΟΣ ΞΥΝΙΑΔΟΣ, ύστερα από πρωσωπική παρέμβαση ση του συγχωριανού μας κ. Ηλία Παπαδοκοτσώλη, ο οποίος μαζί με τον Τόλια, το

Λάκη και το Βαγγέλη όπως είπαμε αναλυτικά σε άλλη στήλη, έβαλαν την αφιλόκερδη προσωπική τους εργασία για τη σχεδίαση και εγκατάσταση. Προς τούτο καταθέτουμε κι εμείς ως Σύλλογος τις ευχαριστίες μας στον κ. ΔΗΜΑΡΧΟ ΞΥΝΙΑΔΟΣ, ο οποίος...

ΕΛΑΜΨΕ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ...

Ο Δήμαρχος ΞΥΝΙΑΔΟΣ, κ. Γεώργιος Τσαγκλάνης δεν τίμησε φέτος τις εκδηλώσεις της ΚΑΪΤΣΑΣ και έλαμψε δια της απουσίας του. Λίγο πριν τις εκδηλώσεις στην ΚΑΪΤΣΑ, τον συναντήσαμε σε άλλη ειδική εκδήλωση στη Λαμία και του απευθύναμε και προφορική πρόσκληση. Εμείς τι να πούμε; Την αρνητική πρόθεση συμμετοχής του, που διαπιστώσαμε γνωστοποιούμε στους συγχωριανούς μας... Για να μην νομίζει κανείς πως είχε υποχρέωση και δεν παρευρέθηκε στις εκδηλώσεις....

ΓΙΑΤΙ ΚΕΤΕΡΙΝΓΚ;

Το Δ.Σ. του Συλλόγου επιλέξαμε για τις εκδηλώσεις την εξυπηρέτηση μέσω Κέτερινγκ γιατί:

- A** - Οι καταστηματάρχες του χωριού μας αρνήθηκαν να αναλάβουν.
- B** - Το Κέτερινγκ προσέφερε δωρεάν:

a) Τα τραπεζοκαθίσματα για τρία βράδια (1400 καθίσματα με τα ανάλογα τραπέζια)

b) Την καθημερινή καθαριότητα του χώρου των εκδηλώσεων.

γ) Την περίφραξη του χώρου των εκδηλώσεων.

δ) τα υλικά εξυπηρέτησης φαγητού στην Αγία Παρασκευή (μπολάκια, πιάτα, ποτήρια, κουτάλια, τραπεζομάντηλα).

ε) Τη μεταφορά τραπεζοκαθισμάτων στην Αγία Παρασκευή.

στ) Την άριστη εξυπηρέτηση του κοινού κατά τις εκδηλώσεις.

ζ) Τα γεύματα των καλλιτεχνών για τα τρία βράδια.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το ποσό που έπρεπε να διαθέσει ο Σύλλογος για τα παραπάνω α, β, γ, δ, ε, στ, ζ με βάση τις εκτιμήσεις από τις περσινές εκδηλώσεις ήταν περίπου 2.500 ευρώ.

Γ - Το Κέτερινγκ προσέφερε βοήθεια στο Σύλλογο 300 ευρώ.

ΕΣΟΔΑ - ΕΞΟΔΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΕΣΟΔΑ

ΑΠΟ ΑΦΟΥΣ ΨΑΛΛΙΔΑ	3.000 Ευρώ
ΑΠΟ ΣΥΝΕΤΑΡΙΣΜΟ ΚΑΪΤΣΑΣ	2.000 Ευρώ
ΑΠΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ	2.547 Ευρώ
ΑΠΟ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟ ΑΓΟΡΑ	2.174 Ευρώ
ΑΠΟ ΠΩΛΗΣΗ ΛΑΒΑΡΩΝ	150 Ευρώ
ΑΠΟ ΚΕΤΕΡΙΝΓΚ	300 Ευρώ
ΣΥΝΟΛΟ	10.171 Ευρώ
ΕΞΟΔΑ ΣΥΝΟΛΟ:	10.424 Ευρώ

ΕΛΓΑ - ΙΓΜΕ

- Ο Συγχωριανός μας κ. Νικόλαος Καραϊσκος, γεωπόνος ανέλαβε υπηρεσία ως Ειδικός Σύμβουλος στις ΕΛΓΑ (Ελληνικές Γεωργικές Ασφαλίσεις).

- Ως Ειδικός Σύμβουλος στο ΙΓΜΕ (Ινστιτούτο Γεωμεταλλικών Ερευνών) τοποθετήθηκε ο συντοπίτης μας καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κ. Γεώργιος Σούλιος.

Συγχαρητήρια στους συμπατριώτες μας και ανάμεσα στις πολλές τους δραστηριότητες ας έχουν στο νου τους και τον τόπο μας.

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΑΚΙΝΗΤΟΥ

Στις 29-6-04 κοινοποιήθηκε στην περιφέρεια Στερεάς Ελλάδος (Τμήμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' Βαθμού), η οριστικοποίηση της απόφασης (37/2004) απαλλοτρίωσης ακινήτου ιδιοκτησίας Καραγεώργου Γεωργίας για εκτέλεση κοινωφελούς έργου, στο Δ.Δ. Μακρυράχης, με αριθ. 80/2004 του ΔΗΜΟΥ ΞΥΝΙΑΔΑΣ.

Εμείς ευχόμαστε να πάνε όλα καλά και να έχουν καλή συνεργασία οι τοπικοί παράγοντες και οι εμπλεκόμενοι στο έργο.

ΜΕΓΑΛΕΣ ... ΚΑΙ ΜΙΚΡΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

Την δυσαρέσκειά του, μας εξέφρασε ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ κ. Τσιαγκλάνης

ΛΟΓΙΑ ΑΝΑΓΓΕΙΑΙΑ

Ειδήσεις - Σχόλια - Επικοινωνία

για τις μεγάλες απαιτήσεις των ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ με βάση τα αναγραφόμενα στο φύλλο 3 (σελ. 7) και φύλλο 4 (σελ. 2) των ΑΓΓΕΙΩΝ.

Με βάση, ίσως, την ομόφωνη εισήγηση του Τ.Σ. του χωριού μας το καλοκαίρι του 2003 προς το Δημοτικό Συμβούλιο για επιχορήγηση των εκδηλώσεων του 2003 με το ποσό των (4.000) Ευρώ, η οποία πήρε το δρόμο της απόρριψης απ' το Δημοτικό Συμβούλιο.

Κε Δήμαρχε, καμιά προσφορά σας στο χωριό μας δεν την απαξιώνουμε και τίποτα όμως δεν θεωρήσαμε αναγκαίο και ικανό να σας κάνει να αρνηθείτε την πρόσκλησή μας στις εκδηλώσεις του χωριού μας. Με την ευκαιρία....

Δεν ξέρουμε, αν είχαμε ασφαλείς πληροφορίες αλλά «δεν θα πληρώνει, είπατε, ο ΔΗΜΟΣ τους ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ για να φέρνουνε το ΜΑΓΚΑ» Δεν σας αρέσει ο ΜΑΓΚΑΣ κ. Δήμαρχε; Πάντως αυτός κι οι ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ φέραμε σχεδόν 1500 ανθρώπους στον τόπο της εκδήλωσης!!!

...Με την ευκαιρία επίσης, πού πρέπει άραγε ν' απευθυνθεί η συγχωριανή μας κ. Χρυσούλα Μάρρου για μια μικρή «απαίτηση»; Μέσω του Τ.Σ. ζήτησε εδώ και ενάμιση χρόνο την τοποθέτηση ενός στύλου της ΔΕΗ, προκειμένου να φωτίστεί μια ολόκληρη γειτονιά (Μάρρου - Καραμέρη) στην ΚΑΪΤΣΑ. Πόσο άραγε ακόμη οι άνθρωποι αυτής της γειτονιάς θα πηγαίνουν «στα σκουτίδια» στο σπίτι τους;

ΟΜΟΡΦΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ...

Όμορφη και με πολυάνθρωπη συμμετοχή ήταν η μουσική βραδιά που έγινε στη θέση «ΠΛΑΤΑΝΙΑ» στην ΠΑΝΑΓΙΑ. Στον πρόσφατα διαμορφωθέντα χώρο αναψυχής πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση με την ευθύνη του νεοϊδρυθέντα ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΝΑΓΙΑΣ στα τέλη Ιουλίου 2004.

Πάντα τέτοια παιδιά και του χρόνου καλύτερα.

Ο «ΝΕΡΟΜΥΛΟΣ» ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ

Ο Πολιτιστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος «ΝΕΡΟΜΥΛΟΣ» στο Περιβόλι, παρά το νεαρό της ηλικίας του (μόλις ενός έτους) μετράει δραστηριότητες. Κυκλοφόρησε ήδη το τρίτο φύλλο της ομότιτλης εφημερίδας. Με την ευθύνη του πραγματοποιήθηκαν βραδιές νεολαίας στο Περιβόλι.

Υστερα από δικό του αίτημα το Γραφείο Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας Λαμίας αναζητά μέσω του ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΖΥΝΙΑΔΟΣ στέγαση εξεταστηρίου για τους κατοίκους του Περιβολίου (Έγγραφο αριθμ. 3795/26-8-04).

Καλή επιτυχία παιδιά και σ' άλλες δραστηριότητες. Ας έχουμε επίσης όλοι οι τοπικοί Σύλλογοι καλή συνεργασία.

ΓΙΑΤΙ ΨΟΦΗΣΑΝ ΤΑ ΦΑΡΙΑ ΣΤΗΝ «ΤΑΦΡΟ»;

Αυτή τη φωτογραφία έστειλε ο Σύλλογος μας στο Ωκεανογραφικό Ινστιτούτο με αίτημα για ανάλυση του μολυσμένου νερού. Να δούμε τέλος πάντων «τίς πταίει»; Παράγων της φύσης ή ανθρώπινος;

Το σίγουρο είναι ότι αυτό το θέαμα είναι ιδιαίτερα δυσάρεστο. Στο τηλεοπτικό κανάλι της Λαμίας είδαμε και ακούσαμε διάφορα. Θέλουμε όμως στοιχεία κι αποτελέσματα. Αν ξανεμφανιστεί το φαινόμενο, νομίζουμε βρήκαμε κι άλλους τρόπους να ενεργήσουμε ή να προτείνουμε. Και ας μην ξεχνάμε, η «τάφρος» εκβάλει στη λίμνη. (Φράγμα Σμοκόβου).

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΜΑΣ ΤΙΜΗΘΗΚΑΝ ΑΠ' ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ Κ. ΚΩΣΤΗ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟ

Αστυνομικά μετάλλια απένειμε ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. ΚΩΣΤΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ για τις εξαιρετικές υπηρεσίες που πρόσφεραν για την διατήρηση της δημόσιας ασφάλειας και της έννομης τάξης με τον εντοπισμό και τη σύλληψη των μελών των τρομοκρατικών οργανώσεων «17 Νοέμβρη» και «ΕΛΑ» στους παρακάτω συντοπίτες μας:

A. τον Αστυνομικό Σταυρό για ιδιαίτερα διακεκριμένη και εξαιρετη πράξη στους

1. Υποστράτηγο ΣΥΡΟ ΣΤΥΛΙΑΝΟ του Αντωνίου (Αγ. Στέφανος) (Διευθυντής Δ/νσης Αντιμετώπισης ειδικών εγκλημάτων Βίας)

2. Αστυνόμο Β. ΔΑΒΑΛΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟ του Κων/νου (Περιβόλι).

3. Αρχιφύλακα ΡΙΖΟ ΗΛΙΑ του Νικολάου (Περιβόλι).

4. Αστυφύλακα ΜΟΣΧΟ ΙΩΑΝΝΗ του Δημητρίου (Μακρυρράχη).

B. Το Μετάλλιο αστυνομικής αξίας για εξαιρέτες πράξεις στους:

1. Αστυνόμο Β' ΠΡΑΠΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟ του Βασιλείου (Ξυνιάδα).

2. Αρχιφύλακα ΦΡΑΓΚΙΣΚΟ ΝΙΚΟΛΑΟ του Κων/νου.

Συγχαρητήρια συμπατριώτες μας. Ευχές και για άλλες διακρίσεις.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥΣ ΑΙΜΟΔΟΤΕΣ

«Παράσημο τιμής» έλαβε ο Σύλλογός μας απ' τον υφυπουργό Υγείας κ. Αθανάσιο Γιαννόπουλο για τη διατήρηση Τράπεζας Αίματος, σε ειδική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις 28-7-04 στο Νομαρχιακό Μέγαρο της Λαμίας.

ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥΣ ΑΙΜΟΔΟΤΕΣ...

Πολλοί συγχωριανοί, μας ζήτησαν αίμα για τους ίδιους ή για συγγενείς τους.

Τους καλύψαμε όλους, αντλώντας αίμα είτε απ' την Τράπεζα αίματος του Συλλόγου μας είτε από άλλες Τράπεζες όπου είναι αιμοδότες μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας. Το τελευταίο έγινε προς ένδειξη καλής θέλησης από πλευράς Δ.Σ. προς τα μέλη του Συλλόγου. Είναι καλό όμως να γνωρίζουμε πως αίμα από Τράπεζες χορηγείται μόνο σε συγγενείς πρώτου βαθμού των αιμοδοτών της

Τράπεζας. Ωστόσο είναι ακόμη καλύτερο να πιστεύουμε, πως όσο περισσότερο αίμα διαθέτει μια Τράπεζα, τόσο καλύτερα εξυπηρετούνται τα μέλη ενός Συλλόγου που διαθέτει Τράπεζα με την καλή θέληση του Νοσοκομείου, που την εποπτεύει.

Μ' άλλα λόγια ας διαθέτουμε λίγο απ' το αίμα μας, το οποίο σύντομα αναπληρώνεται, για τις ανάγκες ασθενών συγχωριανών μας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας ευχαριστεί αυτούς που με το αίμα τους προσέφεραν ελπίδα και ζωή που τόσο την έχουμε ανάγκη, και συγκεκριμένα τους:

1. Γιαννακάκη Χαρίκλεια.

2. Πατρίδα Γεώργιο.

3. Αντωνούλα Κων/νο.

4. Ψαλλίδα Θάλεια.

5. Οικονόμου Παρασκευή.

6. Οικονόμου Ευδοκία

7. Οικονόμου Αθανασία.

8. Θανασία Νικόλαο

9. Πέτρου-Οικονόμου Παρασκευή

10. Δασκαλοπούλου Ευφροσύνη

11. Δασκαλόπουλο Φώτιο

12. Δασκαλοπούλου Λίτσα

13. Καραμέρη Παναγιώτα

14. Μαντά Νικόλαο του Χρυσόστ.

15. Ζαβού Βασιλική του Παναγ.

16. Παπαδοκωτσώλη Γεωργ. του Ιω.

17. Θανασία Γεωργία του Νικολ.

18. Μπακαλούμη Γεωργίο

19. Ψαλλίδα-Κοντού Γεωργία

20. Μπουλούζο Απόστολο

Ευχαριστούμε επίσης όσους προσήλθαν για αιμοδοσία, αλλά λόγω πρόσκαιρου κωλύματος δεν τους επετράπη να δώσουν αίμα.

ΝΟΣΤΙΜΙΕΣ ΣΤΙΣ ΠΙΤΕΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΦΑΣΟΛΑΔΕΣ....!!!

Για άλλη μια φορά ας ευχαριστήσουμε, αγαπητοί μας τις νοικοκυράδες της ΚΑΪΤΣΑΣ.

Για άλλη μια φορά οι αρχόντισσες μ' αγάπη και προθυμία «πήραν τα πλαστήρια» κι «ανάπιασαν τα προζύμια» για να «φκιάσουν» πίτες και ψωμί προσφορά στη τραπέζι στη θέση ΠΑΥΣΙΛΥΠΟ της Αγίας Παρασκευής μας.

(Συνέχεια στη σελ. 4)

(Συνέχεια από την 3η σελ.)
Πλούσια τα ελέν και ευχαριστούμε τις:

1. Χατζηαργύρη Φωτεινή.
2. Δελλή Ευαγγελία και Γεωργία.
3. Μπουλούζου Βασιλική.
4. Δασκαλοπούλου Γιαννούλα.
5. Δασκαλοπούλου Λίτσα.
6. Κοψαλιά Κωνσταντία.
7. Μόσχου Ευσταθία.
8. Οικονόμου Ιουλία.
9. Πέτρου Τασία.
10. Τάτση Αικατερίνη.
11. Τριαντοπούλου Ευσταθία.
12. Ακρίδα Σωτηρία.
13. Σπουρονιά Ανθή.
14. Ντζόγια Κωνσταντίνα.
15. Ντζόγια Παναγιώτα.
16. Ψαλλίδα Δήμητρα.
17. Χριστίτσα Ελένη.
18. Καραμέρη Κική.
19. Καραμέρη Λίτσα.
20. Ξενιώτη Πολυξένη.
21. Γιαννακάκη Χαρίκλεια.
22. Θανασιά Γεωργία.
23. Θανασιά Ευαγγελία.
24. Καραΐσκου Ευφροσύνη.
25. Παπαδοκοτσώλη Κωνσταντίνα.
26. Κρούπα Μαρία.
27. Βασικώστα Ελένη.
28. Δημήτροβα Θεοδώρα.
29. Φεράτη Θεοδώρα.
30. Καρασίκη Βασιλική.
31. Καρασίκη Καίτη.
32. Παπακωνσταντίνου Θώμη.
33. Μπουλούζου Άννα.
34. Χριστοπούλου Γεωργία.
35. Αμπράζη Ελένη.
36. Αμπράζη Ευαγγελία.
37. Παπαδοκοτσώλη Γεωργία.
38. Κόκκοτα Αγγελική.
39. Καλότυχου Αθηνά.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΠΡΟΣΕΦΕΡΑΝ ΤΑ ΔΩΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟ ΑΓΟΡΑ...

Είχαμε και φέτος αρκετούς δωροθέτες για τα δώρα της λαχειοφόρου αγοράς στις εκδηλώσεις μας. Τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα και τους ευχόμαστε υγεία και προκοπή. Συγκεκριμένα:

1. Δημήτριος Δασκαλόπουλος
2. Φάρμα Οικονόμου
3. Γεώργιος Καρασίκης
4. Οίνοι Δομοκού
5. Ντίνα Μπαλκούρα
6. Μάργη Χατζάρα
7. Αικατερίνη Καραχάλιου
8. Παντελής Χατζηχαραλάμπους
9. Μαρία Γκολφινοπούλου
10. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος
11. Ιωάννης Ευαγγελόπουλος
12. Λαστιχεμπορική Δομοκού
13. Παναγιώτης Κουφιώτης
14. Και ιδιαίτερα τη φίλη της Καίτσας Ντίνα Μπίχτα

Χωριανοί και συμπατριώτες, φίλες και φίλοι αναγνώστες

(Συνέχεια από την 1η σελ.)

αφού συμπλήρωσε την επιτρεπόμενη ηλικία. Τα παιδιά, οι νέοι κι οι μεγαλύτεροι των χορευτικών της ΚΑΪΤΣΑΣ έδωσαν πάλι τον καλύτερο εαυτό τους σε συνεργασία, με το δάσκαλό τους **Κώστα Καλαθά** για να διατηρήσουν με ποιότητα τη χορευτική δημιουργία παράδοση του τόπου.

Με προθυμία περιέβαλαν τις εκδηλώσεις τα παιδιά της ΚΙΝΗΣΗΣ ΝΕΩΝ της ΚΑΪΤΣΑΣ κι ήταν εκεί με λικνιστούς χορούς και κέφι....

Ο πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού μας κ. **Γεώργιος Μόσχος** ήταν παρών σε ό,τι του ζητήσαμε. Ήταν εκεί κι οι **Καϊτσιώτες της Λαμίας** ενώ το Δ.Σ. του Συλλόγου τους εκπροσωπήθηκε από τον αντιπρόεδρο γιατρό κ. **Σπυρίδωνα Σανίδα**.

Ο **Κώστας Μπουλούζος** του Γιωργούλη έβαλε πρόθυμα μια χείρα βοηθείας στη ραδιοφωνική μας διαφήμιση. Μεγάλη συμπαράσταση με προσφορά εργασίας σ' άλλες δραστηριότητες κατά τις ήμερες των εκδηλώσεων είχαμε απ' τους **Ηρακλή Κουτρούμπα, Σούλα Οικονόμου, Αντρέα Καρασίκη, Λίτσα Δασκαλοπούλου, Φουύλη Σταμελοπούλου** (φίλη της Καϊτσας), **Μήτσο Κοκκάλα, Μαίρη Αργύρη, Φώτη Δασκαλόπουλο, Κώστα Αντωνούλα**. Με διάθεση και προθυμία δώρα μας προσέφεραν για τη λαχειοφόρο αγορά **χωριανοί και συντοπίτες**.

Τέλος μέσα σ' αυτή την κοσμοσυρροή ήταν παρόντες όλοι οι χωριανοί πλην ελαχίστων διαφωνούντων ή αντιδρώντων στις επιλογές του Δ.Σ. του Συλλόγου.

Αγαπητοί συγχωριανοί, φίλες και φίλοι αναγνώστες, αυτό το Δ.Σ. του Συλλόγου, που μ' αυτό το φύλλο κλείνουμε τη διετή θητεία μας, τις οποιες διαφωνίες των μελών μας και συγχωριανών τις είδαμε ως δικαίωμα. Μα είναι δύσκολο τις αποφάσεις μας να τις υιοθετήσουν όλοι. Όμως με πνεύμα καλής θέλησης και αγάπη για το χωριό και τους συγχωριανούς μας αξιολογήσαμε τα δεδομένα. Διακρίναμε συμπαράσταση και κατανόηση απ' όλους σχεδόν εσάς γι' αυτό και μ' ό,τι ασχοληθήκαμε νοιώθουμε πως πετύχαμε.

Τώρα λοιπόν καλούμε όλα τα μέλη μας, τους απανταχού **ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ** να προσέλθετε την **ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ** στην Τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, να σας ακούσουμε, να μας ακούσετε κι όλοι μαζί να εκλέξουμε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο.

ΚΑΛΗ ΑΝΤΑΜΩΣΗ

ΤΟ Δ.Σ.

ΟΙ ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΑΙΟΙ ΤΗΣ ΚΑΪΤΣΑΣ

Σε τούτο το φύλλο θα αναφερθώ στη διαδρομή που έκαναν από τα χειμαδιά στα βουνά.

Η εποχή του ξεκινήματος ήταν τον Απρίλη. Έτσι περνώντας το Πάσχα ερχόταν τ' Αϊ-Γιωργιού καθότι μοίραζαν το χρόνο σε δυο εξάμηνα εικοσιτρεις του Απρίλη και μέχρι εικοσιέξι του Αϊ-Δημήτρη του Οκτώβρη όπως έλεγαν τα δυο πρωτοπαλίκαρα του χρόνου.

«Εμείς Απριλίουρεμε του θιρστί γλιντάμι εμείς του Μάη φεύγουμε, τουν Αϊ-Δημήτρη γυρνάμι του Καλοκαίρι έχουμε γάμους κι πανγκύρια κι του χειμώνα μας γεννάν τα πράτα κι τα γίδια».

Αρχίζουν να μαζεύουν το νοικοκυρίο τους τα λεγόμενα αλαφώματα «Γάστρα, ταψί, τηγάνι, κατσαρόλα κ.ά.» και το σπίτι τους το οποίο αποτελούνταν από τρία ξύλα και μια σκηνή εξ ου και η ονομασία τους Σκηνίτες.

Το ξεκίνημα γινόταν φορτώνοντας τα αλαφώματα στα ζώα, και μαζί γυναίκες και μικρά παιδιά φεύγαν μισή μέρα νωρίτερα από τα κοπάδια, τα οποία συνοδεύομενα από τον τσοπάνη τους ξεχώριζαν το ένα από το άλλο χωρίς να σμίγουν και να βελάζουν.

Η διαδρομή έως ότου ρθουν εδώ διαρκούσε δέκα πέντε ημέρες, και ήταν η παρακάτω: Από Σκροπονέρι Βοιωτίας με πρώτη διανυκτέρευση το Κόκκινο και ακολουθούσαν: Κάστρο, (Τοπόλια). Παύλος, Κυρτωνή, (Κόλακα) Βασιλικά, Ελάτεια Ρεγγίνη, Καινούργιο, Θερμοπύλα, Καμπλόβρυση, (Βαρκό) Δερβενη, (Δράχμαν Αγά), Ξυνιάδα, (Νταουκλή) Πέντε βρύσες, (Νεζερό), Λωρίδες, και τέλος έφταναν στον προορισμό τους την Παλιοκαϊτσα. Αυτό γινόταν περίπου από το 1930-32 όταν υπήρχε και η λίμνη Ξυνιάδος, που δεν ήταν αποχρωμένη όπως σήμερα.

Όλες οι μετακινήσεις γινόταν τη μέρα εκτός της διαδρομής: Θερμοπύλα - Καμπλόβρυση, που γινόταν νύχτα για να περάσουν την πόλη της Λαμίας που είχε κίνηση στους δρόμους της. Σε κάθε στάση που έκαναν, αφού ξαπόσταναν κουβέντιαζαν για το δρόμο της άλλης μέρας.

Έτσι φτάνοντας στον προορισμό τους, ξεφόρτωναν το βιος τους, και από την άλλη μέρα έφτιαναν τα κονάκια τους. Έτσι για την περίοδο του καλοκαιριού που ξεκίναγε κανόνιζαν το Δάσκαλο για να μάθουν τα παιδιά τους πέντε γράμματα καθώς έλεγαν.

Άλλες κοινωνικές δραστηριότητες ήταν τα αρραβωνιάσματα, Γάμοι, Βαφτίσια, και το Δεκαπενταύγουστο το (Τάμα) Κορπάνι της Παναγίας.

Και μαζεύοντας ο καιρός έκλεινε πάλι η εποχή του ξεκαλοκαιριάσματος για τους σκηνίτες Σαρακατσαναίους. Κι ύστερα πάλι απ' την αρχή

Με τιμή
Νικ. Η ΘΑΝΑΣΙΑΣ

Ο Ποιητής

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Ο κόσμος το Φθινόπωρο το βλέπει μ' αγωνία, τον βάζει σε μια έγνοια και σε μελαγχολία.

Βλέπει τα φύλλα απ' τα κλαριά που πέφτουν μαραμένα, και σκέφτεται τα χρόνια του που φεύγουν ένα - ένα.

Τα δέντρα πάλι φίλοι μου στο χρόνο ξανανθίζουν, μα σε εμάς τα χρόνια μας φεύγουν και δε γυρίζουν.

Βλέπει τα δέντρα σκυθρωπά γυμνούς κορμούς και κλώνια, του φαίνεται περίεργο, που πάνε τόσα χρόνια;

Αυτό μονάχα φίλοι μου βαθιά να το σκεφτείτε, πως τα χρόνια που περάσανε δε θα τα ξαναβρείτε.

Γ' αυτό κακός μη γίνεσαι ψυχές μη βασανίζεις, μέσα σε τούτη τη ζωή τίποτα δεν κερδίζεις.

ΓΕΩΡΓ. ΒΑΣΙΚΩΣΤΑΣ

«Άγγεις»

Εφημερίδα των Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσιωτών Μακρυρράχης Φθιώτιδας

—◆—
Εκδίδεται ανά τριμήνο

♦ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ

♦ Εκδότης: Η Πρόεδρος Ευδοκία Κ. Οικονόμου.

♦ Συντακτική Επιτροπή: Ευδοκία Οικονόμου του Κων/νου, Αθανάσιος Τσεκούρας του Ελευθερίου, Νικόλαος Μαντάς του Χρήστου

♦ Έδρα: Πατησίων 4 Αθήνα 106 77, Τηλ.: - FAX: 210-38.19.693

♦ Τυπογραφείο «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ», Δημ. Ανδρίκου, Ρήγα Παλαμήδη 5 Τηλ.: 210-32.43.158, Αθήνα

Συνδρομές και ενισχύσεις

Τσιάγκα Αντιγόνη	10,00 €
Θανασιάς Γιώργος	10,00 €
Καψιώτης Ευάγγελος	50,00 €
Σανίδα Δημ. Μαρίκα	10,00 €
Τάτσης Ανδρέας	10,00 €
Μπουλούζος Αποστ. Του Ιωαν.	10,00 €
Θανασιάς Τάσος	20,00 €
Θανασιάς Βασίλειος	10,00 €
Αφοί Κυριλή (Τάκης - Βασίλης)	50,00 €
Αποστολοπούλου Στέλλα	10,00 €
Καλτσάς Νίκος	20,00 €
Μπαρμπάτση Κων/τία	30,00 €
Τσαμασιώτης Αιμ. Κων/νος	15,00 €
Καρανούτσος Γεώργιος	20,00 €
Κερχουλάς Αναστάσιος	40,00 €
Μετρηνός Σωτήρης	10,00 €
Χατζιαργύρης Ηλ. Κων/νος	10,00 €
Ξενιώτης Κων/νος	10,00 €
Ζάχου Γεωργία	10,00 €
Φωτόπουλος Δημήτριος	30,00 €
Πελεκάνου Αλεξάνδρα - Τσιντιλώνη	10,00 €
Τσιντιλώνη Τασία	10,00 €
Καραχρήστου Λελούδα	10,00 €
Σαμαράς Δημήτριος	10,00 €
Δελής Ελευθέριος	10,00 €
Μόσχος Ιωαν. Δημήτριος	20,00 €
Κουτρούμπα Βάια	20,00 €
Μπουλούζος Ηλ. Κων/νος	10,00 €
Παπαδοκοτσώλης Απ. Ιωάννης	20,00 €
Παπαδοκοτσώλης Γ. Ηλίας	20,00 €
Πέτσουρα - Πατρίδα Ισμήνη	20,00 €
Καρασίκης Γ. Ανδρέας	10,00 €
Βασικώστας Κώστας	10,00 €
Ταγκαλάκης Γεώργιος	20,00 €
Καραϊσκος Αθανάσιος	10,00 €
Μπουλούζος Γεώργιος (Ομβριακή)	20,00 €
Κουτρούμπας Ηρακλής	20,00 €
Καρανούτσου Ντίνα	20,00 €
Σιμόπουλος Σιδέρης	10,00 €
Σιμόπουλος Ιωάννης	10,00 €
Μαρία Δαλένη - Παπαθεοδώρου	10,00 €
Ζαβός Παναγιώτης	10,00 €
Θανασιάς Νίκος	30,00 €
Θανασιάς Δημήτριος	10,00 €
Σαμαρά Μάχη	10,00 €
Τσεκούρα Καλλιόπη	10,00 €
Αργύρης Νικόλαος	5,00 €
Δέρη - Κουτσουρά Ελένη	10,00 €
Δέρη - Πανοπούλου Βασιλική	20,00 €
Δέρη - Τσιρώνα Δημήτρα	10,00 €
Πέτρου Χρ. Αναστασία	20,00 €
Χατζιαργύρης Θεόδωρος	20,00 €
Πατρίδας Αντώνης	20,00 €
Γραμματικούλη Αναστασία	10,00 €
Κολοβού Ντίνα	10,00 €
Οικογένεια Κοψαλιά - Γραμματικούλη - Κολοβού	50,00 €
Καρανούτσου Στεργιλανή	20,00 €
Κοψαλιά - Νταουλή Κων/τία	10,00 €
Πέτσας Αντώνιος	20,00 €
Λιανοπίτης Κ. Ηλίας	50,00 €
Αποστολόπουλος Απόστολος	10,00 €
Μπίρος Φώτης	10,00 €
Μπούρας Παναγιώτης	20,00 €
Θανασιά Νικ. Βαρβάρα	20,00 €
Καρανούτσος Ιωάννης - Ελισάβετ	20,00 €
Κουτρούμπας Νικόλαος (Λαμία)	20,00 €
Παπαζάχος Κων/νος	6,00 €
Καραϊσκος Κων/νος	30,00 €
Καρπούζας Θεμιστοκλής	30,00 €
Καναπίτσας Κων/νος	10,00 €
Τσαμασιώτη Σταυρούλα	15,00 €
Ελευθερίου Αλίκη (Αμερική)	200 \$
Οικονόμου - Σκαπέτη Ευαγγελία κόρη Γ.	30,00 €
Σανίδα εις μνήμη Δημητρίου και Χρήστου Σανίδα	10,00 €
Οικονόμου Αντώνιος	10,00 €
Οικονόμου Παρασκευή του Αντ.	10,00 €

ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΠΟΥ ΤΟ ΠΑΤΕ:

κ. Δ/ντά σύνταξης της εφημερίδας «ΑΓΟΡΙΑΝΙΤΙΚΟ ΒΗΜΑ»

Το γεφύρι ΓΙΑΤΑΤΑ - ΤΕΡΜΟΧΑΝΗ και πως αλλιώς το λέτε είναι το γεφύρι της Καΐτσας στην τοποθεσία Πέντε Μίλια, πλησίον των λουτρών Καΐτσας. Η τοποθεσία Ντραμουχανή και όχι Τερμοχανή απέχει απ' το τελευταίο σπίτι του χωριού μας περίπου 500 μέτρα. Για το ανωτέρω (βλέπε συμβόλαιο **Κτήματος Καΐτσας** κλπ) Εσείς όπως τα λέτε και τα γράφετε κάποια στιγμή θα διεκδικήσετε και ολόκληρο το χωριό μας.

Οι παππούδες μας κ. Τολιόπουλες κάποτε έτρεξαν και κόπιασαν ώστε ο καθένας τους βρήκε την τοποθεσία της αρεσκείας του και έκτισαν το χωριό τους. **Και έτσι έκτισαν:**

Την **Εκκάρα**, να βλέπει τον απέραντο Θεσσαλικό κάμπο με αντάρα, την **δε ΚΑΪΤΣΑ** να βλέπει ωραία βουνά χιονισμένα και ανθισμένα με πάμπολλες ωραίες πηγές με κρύα νερά. Και ... Κατά πως έλεγε και ο παππούς μου κ. Τολιόπουλες: «Πες μου τί υψόμετρο έχει το χωριό σου να σου πω πόσο ξεπνος είσαι».

Αθανάσιος Τσεκούρας

Από το αρχείο του Θεοφάνη Μόσχου (Αυστραλία).

Από αριστερά όρθιοι: Γιώργος Τσεκούρας του Χρήστου, Τάκης Τσιάγκας του Κων/νου, καθήμενοι από αριστερά: Ηλίας Γουρούνας του Αποστόλου Θεοφάνης Μόσχος του Χρήστου και ο αδελφός του Βασίλης Μόσχος.
Το 1957 στο ΚΕΒΟΠ στο στρατό στην Αθήνα.

ΤΑ ΤΣΕΚΟΥΡΙΑ ΤΗΣ ΔΕΗ

Η καλοκαιρινή επίσκεψη στο χωριό μου Μακρυρράχη (Καΐτσα) Δομοκού, μου έδωσε την ευκαιρία να διαπιστώσω, για μια ακόμη φορά, την τραγική κατάσταση στην οποία βρίσκεται η περιφέρεια και ιδιαίτερα η ύπαιθρος.

Η εγκατάλειψη εμφανής, η ερήμωση πραγματικότητα, μα το τραγικότερο απ' όλα η γήρανση του πληθυσμού. Όλα αυτά είναι μια βεβαιότητα που σφίγγουν την καρδιά του επισκέπτη και τον σπρώχνουν σε σκέψεις και συνειρμούς που απογοητεύουν. Κοντά σ' αυτά ήλθαν, φέτος, να προστεθούν και τα τσεκούρια της ΔΕΗ.

Συγκεκριμένα: Στην είσοδο του χωριού, σε μια ωραία πλατεία, δυο βρύσες με γάργαρο νερό, προσκαλούν τον επισκέπτη ν' αφήσει το αμάξι του κάτω από τον πλάτανο, να δροσιστεί και να ξεκουράσει τα μέλη του στο παγκάκι κάτω από την πλούσια σκιά του. Τον πλάτανο αυτό, ηλικίας σχεδόν εκατό ετών, αληθινό μνημείο της φύσης, ήλθε τώρα τελευταία να πετσοκόψει η ΔΕΗ για να περάσουν ηλεκτροφόρα καλώδια.

Με πόνο ψυχής αντικρίσαμε το ανοσιούργημα. Πόνος που προκάλεσε αγανάκτηση και έθεσε ερωτήματα. Αλήθεια, δεν έμαθαν εκεί στη Λαμία οι αρμόδιοι τεχνικοί της ΔΕΗ, να σέβονται τα μνημεία της φύσης και την ομορφιά του τόπου; Δεν μπορούσαν να λύσουν το πρόβλημα διαφορετικά, με καλώδια ή με την προσθήκη ενός στύλου πιο πλάγια, για να γλιτώσει ο πλάτανος; Στο διο μέρος υπάρχουν και δυο έλατα, τα μοναδικά του χωριού, πάνω από πενήντα ετών, έλατα που στολίζονται τα Χριστούγεννα για να δώσουν μια εορταστική νότα, στη γενική εγκατάλειψη.

Βρίσκονται και αυτά στο ίδιο σημείο, κάτω από ηλεκτροφόρα σύρματα.

Τί θα γίνει θα τα κόψετε και αυτά;

Θα παρακαλούσα τους αρμόδιους φορείς της πολιτείας και ιδιαίτερα τη Διοίκηση της ΔΕΗ, να πληροφορήσει τους τεχνικούς της Λαμίας πως υπάρχουν και άλλες λύσεις, δυσκολότερες ίσως, αλλά που σέβονται τη φυσική ομορφιά του τόπου.

Ελπίζουμε στην κατανόησή τους

Πατρίδας Χαρίλαος
Γυμνασιάρχης

ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

◆ Όταν ο Κολοκοτρώνης ανακατεύτηκε με την πολιτική βγήκε έξω απ' τα νερά του. Πολύ γρήγορα κατάλαβε πως η πολιτική δεν του πάει και ξαναγύρισε στ' άρματα. Διηγιόταν μάλιστα τον παρακάτω μύθο, για να δείξει πώς την έπαθε όταν πήγε να γίνει πολιτικός:

Ένας λύκος άρπαξε ένα αρνί απ' το μαντρί και πήγε πάρα πέρα να το φάει.

-Κυρ Λύκο, είπε τ' αρνί, θα με φας το ξέρω, μα κάνε μου σε παρακαλώ μια τελευταία χάρη: Τραγούδα μου λιγάκι, γιατί έμαθα πως έχεις πολύ γλυκιά φωνή και μένα μ' αρέσουν τα τραγούδια.

Άφησε ο λύκος το αρνί κι άρχισε να ουρλιάζει. Τον άκουσαν τότε τα σκυλιά και τον πήραν στο κυνήγι. Είδε κι έπαθε για να γλιτώσει. Στάθηκε τότε ψηλά στη ράχη κι αγναντεύοντας το μαντρί είπε:

-Τι ήθελα εγώ να κάμω τον τραγουδιστή; Καλά να πάθω!

◆ Δάσκαλε! Φώναξε μια μέρα στο Γεώργιο Δροσίνη μια φίλη του με πρόσωπο ακτινοβολώντας από χαρά. Η Ακαδημία και το Πανεπιστήμιο σε προτείνουν για το βραβείο Νόμπελ!

-Το καλύτερο Νόμπελ για μένα, είπε ο ποιητής, είναι να ξέρω πως δυο ερωτευμένοι διαβάζουν στίχους μου με τα κεφάλια τους ενωμένα.

◆ Όταν κάποιος κατηγόρησε τον Αριστοτέλη, τα αποφθέγματα του οποίου φανερώνουν και βαθύτατη ανθρωπιστική διάθεση, γιατί έδωσε ελεημοσύνη σ' ένα κακό άνθρωπο, ο φιλόσοφος είπε:

-Δεν έδωσα ελεημοσύνη στον κακό χαρακτήρα, αλλά στον άνθρωπο...

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ο ΔΗΜΟΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΝΕΙ

Η ήλιος εβασίλεψε κι ο Δήμος παραγγέλνει:
Σύρτε παιδιά μου στο νερό ψωμί να φάτε απόψε.
και συ λαμπράκη μου ανιψιέ, κάθισε εδώ κοντά μου.
Και τ' άρματά μου φόρεσε να γίνεις καπατάνιος,
και σεις παιδιά μου πάρετε το έρημο σπαθί μου
πράσινα κόψετε κλαριά, στρώστε μου να καθίσω,
και φέρτε τον πνευματικό να με ξομολογήσει,
για να του ειπώ τα κρίματα όσα χω καμωμένα·
δώδεκα χρόνια αρματολός, σαράντα χρόνια κλέφτης
και τώρα μούρθε ο θάνατος και θέλω να πεθάνω.

Ο ΑΪΤΟΣ

Ένας αϊτός περήφανος, κι ένας αϊτός λεβέντης
από την περηφάνια του κι από τη λεβέντια του,
δεν πάει κατά κατώμερα να καλοξεχειμάσει
μον' μένει απάνω στα βουνά, ψηλά στα κορφοβούνια.
Κι έριξε χιόνια στα βουνά και κρούσταλλα στους κάμπους
εμάργωσαν τα νύχια του κι επεσαν τα φτερά του.
Κι αγνάντιο βγήκε κι έκατσε, σ' ένα ψηλό λιθάρι
και με τον ήλιο μάλωνε και με τον ήλιο λέει:
-Ηλιε μ' για δεν βαρείς κι εδώ σ' αυτή την αποσκιούρα,
να λειώσουνε τα κρούσταλλα, να λειώσουνε τα χιόνια,
να ζεσταθούν τα νύχια μου, να γειάνουν τα φτερά μου;

ΝΑ 'ΧΑ ΝΕΡΑΝΤΖΙ ΝΑ 'ΡΙΧΝΑ

-Να 'χα νεράντζι να 'ριχνα στο πέρα παραθύρι,
να τσάκιζα το μαστραπά που 'χει το καρυοφύλλι.
Για σε το λέω αγάπτη μου, που 'σαι στο παραθύρι.
Το μαντλάκι που κεντάς εμένα να το στείλεις
και μην το στείλεις μοναχό, παρά με την κυρά του.
Κι η κόρη το παράκουσε και μοναχό το στέλνει.
Στα γόνατά του τ' άπλωσε και το συχνορωτάει:
-Για πες μου, μαντλάκι μου, αν μ' αγαπάει η κυρά σου.
-Όντας σε συλλογίζεται και σε καλοθυμάται,
σα θάλασσα βουρλίζεται, σαν κύμα δέρνει ο νους της,
σαν το ψαράκι του γιαλού βροντοχτυπάει η καρδιά της.
Όντας σε γλέπει και περνάς κι ακούει τη λαλιά σου,
πηδάει από τον τόπο της και ροδοκοκινίζει.
Όντας αργήσει να σε ιδεί, στέκεται μαραμένη,
κι όπου κι αν στέκει μοναχή κλαίει κι αναστενάζει.

ΟΛΑ ΤΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ

Όλα τα πουλάκια ζυγά ζυγά
τα χελιδονάκια ζευγαρωτά
το έρημο τ' αηδόνι το μοναχό¹
περπατεί στους κάμπους με τον αϊτό²
περπατεί και λέει και κελαδεῖ:

-Άντρα μου πολίτη ξενιτεύτη,
πες μας που τη βρήκες αυτή τη νια

-Απ' την Πόλη ερχόμουν κι απ' τα νησιά
κι απ' τη γειτονιά της επέρασα:

-τα βασιλικά της επότιζε
και τις μαντζουράνες εδρόσιζε:

έκοψε κλωνάρι με βάρεσε
μου 'πε κι ένα λόγο, που μ' άρεσε.

Αλίκη Ελευθερίου
Γεωργία Μπουλούζου
Σοφία Ελευθερίου

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- ◆ Την ξένη γνώμη αγροίκα την και τη δική σου κράτα
και κείνη που σε αφελεί με δαύτηνε περπάτα.
- ◆ Όποιος παινιέται μόνος του και δεν τον επαινούνε
ας είναι παραβέβαιος ότι τόνε γελούνε.
- ◆ Η αγάπη θέλει φρόνηση, θέλει ταπεινοσύνη.
- ◆ Έχω κι άλλα στη σεντούκα, περισσότερα από τούτα.
- ◆ Το πολύ περίσσιο, το χαλάει το ίσιο.
- ◆ Αν είχε η κρούνα (κουρούνα) γνώση θα μας δάνειζε καμπόση.
- ◆ Σύρε και έλα στον κατή για να παρ' τον μπουγιουρντί.
- ◆ Καινούρια αγάπη έπιασες, παλιά μη λησμονήσεις
γιατί θε νάρθει ο καιρός και θα μετανοήσεις.
- ◆ Έχει ο καιρός γυρίσματα, να πληρωθούν τα πείσματα.

ΕΤΣΙ ΑΝΤΕΞΑΝ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

«Κάνει την Πάπια....»

Στο Βυζάντιο Παπίας ήταν ο τίτλος κάθε κλειδοκράτορα του παλατιού. Επί αυτοκρατορίας του Βασιλείου Β' Ο παπίας ήταν ένας ύπουλος, συκοφάντης και διπρόσωπος. Έτσι όταν κάποιος τον ωρωτούσε γιατί τον συκοφαντεί στον αυτοκράτορα έκανε τον ανήξερο και μπροστά του έλεγε πως είχε καλύτερα αισθήματα γι' αυτόν. Έτσι στο Βυζάντιο για ανάλογες συμπεριφορές καθιερώθηκε να λένε «ποιείς τον παπία» και σήμερα παραλλαγμένα λέμε «Κάνει την πάπια»... με την αντίστοιχη σημασία.

«Πληρωμένη απάντηση»

Στο Βυζάντιο πάλι, για κάθε φράση που ήταν απάντηση σε ερώτηση κατηγορούμενου ο δικηγόρος πληρώνονταν. Έτσι στις περιπτώσεις που ο δικαστές ήταν με το μέρος του κατηγορούμενου προσπαθούσαν να συντομεύσουν τη διαδικασία κάνοντας όσο το δυνατόν λιγότερες ερωτήσεις ώστε να μην πληρώσει πολλά ο κατηγορούμενος. Γι' αυτό οι απαντήσεις των κατηγορούμενων, μέσω δικηγόρου ήταν ιδιαίτερα περιεκτικές και στοιχειοθετημένες.

Σήμερα αν κάποιος απαντήσει σε κατηγορία με λίγα λόγια και πολύ καλό επιχείρημα λέμε ότι έδωσε «πληρωμένη απάντηση...», σαν να απάντησε με δυο κουβέντες ... πληρωμένος δικηγόρος.

ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΕΣ ΦΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΡΑΣΕΙΣ

- Δεν του μάλαξα ντιπ: Δεν το ακούμπησα καθόλου.

- Αυτό του κούτσικου ξιμπούρδαλιασι: Αυτό το μικρούλι βγήκε απ' τα νερά του, άλλαξε τρόπο συμπεριφοράς, ζωήρεψε.

- Της χάλευς φιλί: Της ζήταγε φιλί.

- Ζούπαγε το τυρί να χωρέσει στ' ασκί: Έστρωχνε το τυρί...

- Αυτός δε φαγγρίζει ντιπ: Αυτός δεν βλέπει καθόλου.

- Ήταν γουρνοπόδαρος: Ήταν γρουσούζης, δυσοίωνος.

- Αυτοί καζάντισαν: Αυτοί έκαναν πλούτη, προκοπή.

- Θε μου νισάφ'(ι): Θεέ μου φτάνει. Ίσως θεέ μου σπλαχνίσου (μας).

- Έχει εκεί μια σάρα Έχει εκεί μια πολύ κατηφορική πλευρά βουνού, με σωρό από πέτρες, που εύκολα κατρακυλούν.

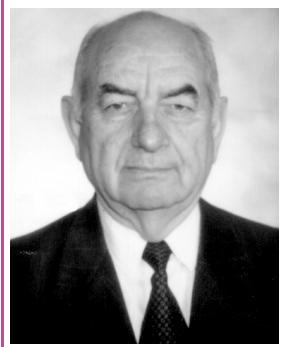
John Bouras - Γιώργος Πατρίδας
Σοφία Ελευθερίου - Γεωργία Μπουλούζου

E. Οικονόμου

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ

Ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ

**Tου Δημ. Γ. Κουτρούμπα, Ιστορικού
Επ. Γεν. Επιθεωρητή Μ.Ε.**

Επειδή στα τελευταία φύλλα της εφημερίδας μας μιλάμε για την περιοχή της Δυτικής Στερεάς, στην οποία ανήκε επί Τουρκοκρατίας και η Παλιοκαΐτσα, το παλιό μας χωριό, κρίνομε σκόπιμο να αναφερθούμε με το άρθρο μας αυτό σε μια μεγάλη μορφή, στον ιεραπόστολο και εθναπόστολο Άντζελο Κοσμά τον Αιτωλό.

Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός (1714 - 1779) είναι ένας από τους σπουδαιότερους Δασκάλους του Γένους μας, του 18ου αιώνα, που έδρασε τότε όχι μόνον στη Δυτική Στερεά, αλλά και σε πολλές άλλες περιοχές του Ελλαδικού χώρου. Αποκαλείται ιεραπόστολος και εθναπόστολος, γιατί προσέφερε τις πολύτιμες υπηρεσίες του υπέρ της πίστης και του έθνους και θυσιάστηκε για αυτά.

Με τα φλογερά κηρύγματά του, με την ίδρυση Ελληνικών σχολείων και τον πρωτότυπο διορισμό γραμματοδασκάλων, με τις περίφημες προφητείες και γενικά με την άσβεστη φλόγα της ψυχής του συγκράτησε σε πολύ δύσκολες περιόδους τους υπόδουλους στους Τούρκους προγόνους μας από τον φοιβερό εξισλαμισμό και αφανισμό τους.

Ήταν ο Άγιος Κοσμάς σημαντικότατη μορφή κληρικού, ο οποίος εκπροσωπεί την εκκλησία, αλλά και τον Νεοελληνικό διαφωτισμό, που επί μια εικοσαετία με το ήθος του, τη θαυματουργό δράση του, τις ελπιδοφόρες προφητείες και προπαντός με τον μαρτυρικό θάνατό του κράτησε άσβεστης τη φλόγα της πίστης και της λευτερίας στις ψυχές των υπόδουλων.

Ο Άγιος Κοσμάς γεννήθηκε στο χωριό Μεγάλο Δέντρο της Αιτωλοακαρνανίας το 1714. Έμαθε τα πρώτα γράμματα και σε σχετικά ώριμη ηλικία ντύθηκε το μοναχικό σχήμα. Η έντονη επιθυμία του να βοηθήσει το υπόδουλο Γένος, τονώθησε να βελτιώσει τη μορφωσή του μεταβαίνοντας στη Σεγδίτσα Παρνασσίδας στο διδασκαλείο Λύτσικα και αργότερα στην Αθωνιάδα Σχολή, που δίδασκαν οι σπουδαίοι δάσκαλοι Παναγιώτης Παλαμάς και Νικόλαος Ζερτζούλης. Εργάσθηκε ως γραμματοδάσκαλος στη Λομποτινά Ναυπακτίας επιστρέφοντας στον τόπο του και το 1758 γύρισε ξανά στο Άγιο Όρος και έγινε εφημέριος στη Μονή Φιλοθέου.

Ανησυχώντας όμως για την τυραννική ζωή των ομοδούλων του, με την άδεια του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, το 1760 ξεκίνησε ο Άγιος τη μεγάλη δράση του ως ιεροκήρυκας και εθναπόστολος ανά τον Ελληνικό χώρο. Κατά τη διάρκεια μιας εικοσαετίας διέτρεξε τη Μακεδονία, την Ήπειρο, τη Στερεά, τη Θεσσαλία, περιόδευσε στα νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου και κήρυττε με απλή γλώσσα το λόγο του Θεού, ενισχύοντας συγχρόνως το εθνικό αίσθημα του λαού. Προέτρεψε συγχρόνως τους πολυτήρεις του στην ίδρυση σχολείων και στην ανέγερση εκκλησιών. Τα κηρύγματά του εκείνα βρήκαν μεγάλη απήχηση στις λαϊκές μάζες. Κατά τις περιοδείες του αυτές, όπως γράφει ο ίδιος «πολλά και απίστευτα συνέβησαν εις τους πολλούς και μήτε εγώ δύναμαι να τα καταλάβω». Οι άνθρωποι εδραιώθηκαν στην πίστη τους και γλίτωσαν από τον αφανισμό του εξισλαμισμού, περιήλθε τριάντα επαρχίες, ίδρυσε 10 Ελληνικά Σχολεία και 200 για κοινά γράμματα, ανόρθωσε ναούς, στερέωσε το θεσμό του γάμου, έκανε θαυματουργικές ενέργειες, και ενέπνευσε ελπίδες για τη λευτεριά της πατρίδας.

Περίφημες υπήρξαν οι «Διδαχές» του, πολλές από τις οποίες διασώθηκαν μέχρι σήμερα. Επίσης πολλές από τις προφητείες του Πατροκοσμά όχι μόνον σώζονται, αλλά συχνά τις ακούμε και σε απλές καθημερινές συζητήσεις. Και όχι μόνον οι χριστιανοί τον σέβονταν αλλά και οι Μουσουλμάνοι και πολύ περισσότερο και αυτός ο Αλή Πασάς, στον οποίον προφήτευσε ότι θα άφει στην Πόλη αλλά με κόκκινα γένια, δηλαδή σφαγμένος. Κατασυκοφαντήθηκε όμως από τους Εβραίους, γιατί απαγόρευε τα παζάρια την ημέρα της Κυριακής, θεωρήθηκε υποκινητής επαναστάσεως και κατά διαταγή του Κουρτ Πασά κρεμάστηκε στο Καλικόντασι της Β. Ηπείρου το 1779.

Έγραψε ένας ιστορικός παλιότερα ότι «εάν ο ενάρετος, ο ιεροδιάσκαλος Κοσμάς, ο αληθής ομολογητής και μάρτυς δεν ανεφάνετο τα τότε καιρών κατ' εκείνα τα μέρη, ουδείς θα ευρίσκετο χριστιανός Έλλην ο οποίος εκείνα τα απόκεντρα μέρη».

Στις «Διδαχές» του έλεγε:

- Να μη μιλάτε αρβανίτικα.
- Να σπουδάζετε τα παιδιά σας και να τα μαθαίνετε Ελληνικά, διότι η εκκλησία μας είναι εις την ελληνική και το Γένος μας είναι Ελληνικόν.
- Δεν βλέπετε όπου το Γένος μας αγρίωσε από την αμάθειαν και εγίναμε ωσάν θηρία; Δια τούτο σας συμβουλεύω να κάμετε σχολείον, και τόσα άλλα.
- Η μνήμη του ως αγίου εορτάζεται στις 24 Αυγούστου.

Από τις αναμνήσεις ενός παλιού σταθμάρχη

Η ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΛΟΥΞ

Γράφει ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΙΝΗΣ τ. Αρχιεπιθεωρητής Σιδηροδρόμων

Ο πρώτος μήνας του καλοκαιριού, ο Ιούνιος, προχωρούσε και μαζί του η φάση της ωρίμανσης του σταριού, του κριθαριού και των άλλων δημητριακών.

Τα στάχυα, καθώς «τσουρουφλίζονταν» απ' τις πυρακτωμένες ακτίνες του ήλιου και λικνίζονταν στην πνοή του λίβα, μας έστελναν ανταύγες χρυσίσουσες και μαζί, την μυρωδιά του φρέσκου καρπού. Κι όταν σε λίγες μέρες έμπαιναν οι θεριστάδες, γινόταν σωστό πανηγύρι, καθώς ο άγριος ήχος του δρεπανιού, που χρρατς-χρρούς «ξύριζε» την καλαμιά, έσμιγε με το τραγούδι των θεριστάδων που προσπαθούσαν έτσι, να ξεφύγουν απ' την κούραση, ν' αναβάλουν τη δίγια και να «σνομπάρουν» το λιοπύρι.

Μα σαν έφτανε το γιόμα, έτρεχαν στη σκιά της αγριαπιδιάς, πετώντας τα μαντήλια και τα σκιάδια, έβρεχαν τα πρόσωπα τους και «ρίχνονταν» μ' όρεξη περισσή στο μεσημεριανό.

Λιτό αλλ' απολαυστικό το γιόμα, με ζεστό ψωμί, ελιές απ' την πινιότα με το λάδι, φέτες λεμονιού, απερόριζα, ρίγανη κι άλλα μυρωδότανα, πικάντικο τουλουμοτύρι, κι ακόμη φάβα μοσχομυριστή, που την έπαιρναν απ' το πάντο με κρεμμιδοφέτες αντί για κουτάλι.

Ξεκουράζονταν καμιά ώρα στη σκιά, απολαμβάνοντας τις μυρωδιές απ' τον θερισμένο αγρό μαζί με τις ευωδίες του θυμαριού και του πεύκου που 'ρχονταν απ' τον κοντινό λοφίσκο και ξανάρχιζαν το θερισμό μέχρι το ληιοβασίλεμα. Τέτοιες όμορφες εικόνες, είχαν πολλές οι καλοκαιρινές μέρες, γύρω και πέρα απ' το σταθμό.

Όμως τη γοητεία, τη μαγεία, τις πρωτόγονωρες εμπειρίες που έκρυβαν οι μοναδικές νύχτες καλοκαιριού, τ' απολαμβάναμε μόνο εμείς που είχαμε το προνόμιο να ζούμε σε τόπο το μοναχικό σταθμό.

Όταν νύχτωνε, σαν τους εκ Περσίας ορμώμενους σοφοίς, μάγους, αστρονόμους, εξετάζαμε τα ουράνια σώματα: τους κομήτες, τους διάττοντες, τους γαλαξίες, την πούλια, τη μεγάλη άρκτο (το αλέτρι του βοριά κατά τους ντόπιους), το πολικό αστέρα, την όμορφη Αφροδίτη, που γινόταν πότε λαμπερός Αυγερινός (πριν την Ανατολή) και πότε Αποσπερίτης (μετά τη Δύση).

Εφαρμόζαμε δική μας μέθοδο αστροφοτομετρίας και προσπαθούσαμε να μετρήσουμε τη λαμπρότητα τους, ή φτιάχναμε δική μας έμπνευσης αστρολάβους (μία, πριν 200 χρόνια προ Χριστού εφεύρετη) για να... μετρήσουμε το ύψος τους απ' τον ορίζοντα ή την απόσταση μεταξύ τους. Παρακολούθουσαμε επίσης μ' ενδιαφέρον, του φεγγαριού τις φάσεις από τη νέα σελήνη, το «γέμισμα», την πανσέληνο, τη «χάση» ώπου γινόταν μια λεπτή φλουδίτσα πεπονιού κι έσθιεν τελείως. Θεωρούσαμε το φεγγαράκι και βαρόμετρο αξιόπιστο και το συμβολευόμασταν για την συμπεριφορά του καιρού. Βλέποντας π.χ. τη «φέτα» του ανάσκελα, ξέραμε ότι θ' αλλάζει ο καιρός.

Όσο γ' αυτά που συνέβαιναν στον περιβάλλοντα χώρο μας τη νύχτα, δεν θα μπορούσε να τα «συλλάβει», όποιος δεν τα ζησε. Πως θα μπορούσε να περιγραφεί η ερωτική κραυγή της νερόκοτας στο νυχτερινό της ζευγάρωμα κάτω στο βάλτο.

Πως ν' αποδώσει κανείς το ήρεμο τραγούδι του νυχτοπούλιού, όταν ευτυχισμένο αναπαυόταν στη φωλιά, στην κορφή της λεύκας μαζί με τη φαμίλια του, ή το «χορταστικό επιφώνημα» της αλεπούς, όταν γέμιζε την κοιλιά της με βατόμουρα, αγριοστάφυλα κι απίδια και για να ξεδιψάσει, έγλειφε το βράχο που «δάκρυζε» βγάζοντας νερό απ' τα σπλάχνα του, σταγόνα -σταγόνα. Αμέτρητες ήσαν οι ομορφιές, οι απολαύσεις και τα πεδία εξερευνήσεων τις νύχτες του καλοκαιριού κι αποφασίσαμε να τις ζήσουμε όλο το καλοκαίρι.

Έτσι ξαναρχίσαμε το άναμμα της φωτιάς έξω απ' το σταθμό και κάναμε τα νυχτέρια μας στο απάγκιο του σταθμαρχίου.

Θέλαμε όμως περισσότερο φως, για αυτό είπαμε στον κυρ-Μήτσο τον καφετζή κι έφερε το λουξ, το βάζαμε σε μια εσοχή του τοίχου και τ' ανάβαμε. Έτσι μας συντρόφευαν και οι γυναίκες μας, πλέκοντας ή κεντώντας ή καθαρίζοντας χόρτα, προετοιμάζοντας και το φαγητό της επομένης. Που και που ρίχναμε στη θράκα και κάνα δυο οκάδες κρέας ή ψάρια της λίμνης και κάναμε την ... κρασοκατάνυξη μας, κάτω απ' το δυνατό φως του λουξ.

Όμως μια μέρα το λουξ μας τα χάλασε... Η ισχύς του ελαττώθηκε πολύ κι έγινε η φλόγα του... φλογίτσα σαν τον κεριό. Μάταια προσπαθούσε επί ώρες ο κυρ-Μήτσος να το αποκαταστήσει... η φλογίτσα δεν μεγάλωνε. Αποφασίσαμε να το πάει ο κυρ-Μήτσος στη Λαμία, να το επισκευάσει. Του κάναμε τα εισιτήρια, του δώσαμε και τα έξοδα κι αναχώρησε με την πρωινή ταχεία.

Το βραδάκι επέστρεψε ικανοποιημένος που πέτυχε το «σέρβις», εμείς δε, ετοιμάσαμε τα σχετικά για ένα νυχτερινό τσιμπούντι. Όμως μετά λύπης μας είδαμε ότι ο κυρ-Μήτσος, παρά τις προσπάθειες, δεν κατάφερνε ν' ανάψει το λουξ. Το τσιμπαγε από δω κι από με τη βελόνα, του βάζει δυνατό αέρα με την τρόμπα, το ταρακούναγε κατάλληλα, μα τίποτα δε γινόταν... Ξανάδινε πάλι τη μικρή φλογίτσα.

Κόντευν μεσάνυχτα και φως δε βλέπαμε, παρά μόνο της σελήνης το «τελευταίον τέταρτον» που λιγόφεγγε και λίγο της φωτιάς μας τις «εξάρσεις». Όσο περνούσε η ώρα κι οι προσπάθειες του κυρ-Μήτσου απέβαιναν μάταιες, τόσο η υπομονή του έφτανε «στα όρια». Κάποια στιγμή, δεν άντεξε άλλο και κατακόκκινος από θυμό, το άρπαξε στα χέρια και του απηύθυνε... «θανάσιμη απειλή»:

-Βρε άτιμο πράμα, σε γκιζέρισα ούλη μέρα σ' ούλη τη Λαμία σαν επιτάφιο και μου καμάθηκες ότι φτιάχτηκες! Τώρα γιατί μου «στύλωσες τα πόδια» σαν το γάιδαρό μου! Ε! λοιπόν, άντε να τσακιστείς στα σίδερα... και φέρνοντ

ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΖΗΤΗΣΑΝ ΣΥΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ;

Μήπως!!!!...

...Γιατί ο Σωκράτης, ο Πλάτων, ο Αριστοτέλης, ο Πλούταρχος και ο Περικλής ήταν Έλληνες. Γιατί βλέπουμε τον ουρανό γαλάζιο και όχι μολυβί. Γιατί οι Ολυμπιακοί αγώνες γεννήθηκαν εδώ. Γιατί ενώ έχουμε μικρή χώρα, έχουμε μεγάλη καρδιά. Γιατί δουλεύουμε για να ζούμε και δεν ζούμε για να δουλεύουμε. Γιατί δεν μασάμε από 400, χρόνια σκλαβιάς. Γιατί ακόμα έχει αξία στην Ελλάδα η οικογένεια. Γιατί όλοι βρίζουμε το Δημόσιο κι όλοι σκοτωνόμαστε για μια θέση εκεί. Γιατί βράζει το αίμα μας. Γιατί οι Έλληνες είναι τρελοί αλλά έχουν φρόνιμο θεό. Γιατί για τα μάτια μιας γυναίκας κάναμε δέκα χρόνια πόλεμο. Γιατί έχουμε θάλασσα να την πιεις στο ποτήρι. Γιατί όταν εμείς φτιάχναμε Παρθενώνα οι άλλοι κοιμόντουσαν στα δένδρα. Γιατί ενώ είμαστε πρώτοι στο φανάρι, κορνάρουμε στον εαυτό μας από συνήθεια. Γιατί εμείς δώσαμε τα φώτα σ' όλους αυτούς που σήμερα το παίζουν ηγέτες κι οδηγούν στην ειρήνη κάνοντας πόλεμο. Γιατί όταν πονάμε ξέρουμε να κλαίμε. Γιατί μπορεί να είμαστε οξύθυμοι αλλά ποτέ δεν κρατάμε κακία. Γιατί έχουμε δεν έχουμε λεφτά ένα μπουζουκάκι τ' ακούμε. Γιατί οι Έλληνες δεν πολεμούν σαν ήρωες αλλά οι ήρωες σαν Έλληνες. Γιατί συγκινούμαστε ανείπωτα με το «Αι γενεαί πάσαι» της Μεγάλης Παρασκευής. Γιατί απ' όλους της Ευρώπης εμείς μαζέψαμε

**Γιατί τα καταφέρνουμε όλα...
έστω και την τελευταία στιγμή...**

**ΓΙΑΤΙ..., ΓΙΑΤΙ..., ΓΙΑΤΙ..., ΓΙΑΤΙ...
....Ίσως γι' αυτό!**

Ε. ΟΙ.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΕΜΕΝΕ.

Από Αδάμ μέχρι της παρούσης ζωής η κακία σου δεν εστάθη. Είσαι το φοβερώτατον ζυζάνιον όπου φυτρώνει μεταξύ του σίτου. Άδικείς και τους μικρούς και τους μεγάλους τη ράνεις και πλουσίους και πτωχούς. Καταφρονείς τους αξίους. Σε εγέννησεν ο πατήρ σου ο διάβολος και σε ερμήνευσεν ο πάππος σου όσα εδιδάχθης από το δάσκαλόν σου

Βεσελζεβούλ. Δεν είναι χρεία να είπω άλλα, εμπαίζεις τα θεία, είσαι ο πρώτος κανών της κακίας και τέλος πάντων (την) έχεις κομένην. Αυτό είναι αρκετό να σε γνωρίσει ο καθείς.

Η ως άνω επιστολή εστάλη από ιερέα της Αιτωλοακαρνανίας στον περιβόητο Αλή - Πασά Ιωαννίνων. Αν διαβαστούν όλες οι σειρές ολόκληρες αποτελεί ύμνο για τον Αλή - Πασά. Αν διαβαστούν μέχρι τη μέση αποτελεί κόλαφο.

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ

Εδώ και χρόνια, τότε που τα χωριά άρχισαν να ερημώνουν, ίσως γιατί η πολιτεία δε δημιούργησε κίνητρα και "προϋποθέσεις για να μείνουν οι νέοι στα χωριά τους, προτάθηκε στον τότε Πρόεδρο του χωριού μας τα δύο Δ.Σ. της Κοινότητας και του Αναγκ. Συνεταιρισμούν υπό αποφασίσουν την οικοπεδοποίηση μερικών κοινοτικών ή κοινών χώρων γύρω απ' το χωριό και να παραχωρήσουν δωρεάν ή με κάποιο συμβολικό τίμημα από ένα οικόπεδο σε όσους κατοίκους της Κτημένης θελαν να μετοικήσουν στο χωριό μας (οι οποίοι τότε αντιμετώπιζαν θέμα εγκατάλειψης του χωριού τους), στους Βλάχους Σαρακατσανάιους που έψαχναν για μόνιμη κατοικία και που τελικά κατέφυγαν σε άλλα χωριά και σε όσους συγχωριανούς μας, που δε ζούσαν μόνιμα στο χωριό, ήθελαν να έχουν ένα δικό τους σπίτι στον τόπο που γεννήθηκαν, αλλά δεν είχαν οικόπεδο, δεδομένου ότι το πατρικό τους σπίτι θα το έπαιρνε ένα απ' τα αδελφά, εφ' όσον ήταν περισσότερα του ενός, με την προϋπόθεση βέβαια ότι μέσα σε ένα χρόνο θα οικοδομήσουν σπίτι κατοικήσιμο και λειτουργικό.

Τα πλεονεκτήματα της πρότασης που δεν έγινε δεκτή, προφανώς γιατί θεωρήθηκε ρηγικέλευθη, δε θα τ' αναφέρω μιας και τα βλέπουμε σε χωριά που υποτοποιήσαν παρόμοιες προτάσεις.

Αυτά για την ιστορία και γιατί ήταν από τότε σίγουρο ότι τα χωριά θα καταντούσαν γηροκομεία με λιγοστούς απροστάτευτους θαμώνες για να οδηγηθούν τελικά στην αφανεία.

Ποτέ όμως δεν είναι αργά. Θέλω να πιστεύω, όσο κι αν φαίνεται ρομαντικό και αισιόδοξο, ότι μπορούσε ακόμα και τώρα να προσελκύσουμε νέους κατοίκους, έστω και εποχιακούς. Έχουμε πρόσφατα παράδειγμα.

Μπορούμε με συνδρομές, δωρεές αλλά και προσωπική εργασία να δεντροφυτέψουμε τους δρόμους προς το Σταθμό, το Περιβόλι, τα λουτρά, τον Άγιο Πολύκαρπο και την υπόλοιπη ράχη καθώς και το δρόμο προς το Νεκροταφείο, δημιουργώντας έτσι μια άλλη όψη, λίγο τουριστική ας πούμε, που σε συνδυασμό με τις αναβαθμισμένες σήμερα λουτροποιγές Καΐτσας - Κτημένης, το φράγμα που προσελκύει το ενδιαφέρον πολλών, τη λίμνη που όπως φαίνεται σίγουρα θα ξαναγίνει και τους κυνηγούς που πολλές φορές συναγωνίζονται σε αριθμό τους κατοίκους, θα προβάλλει και θ' αναστήσει το χωριό μας και θα το ξανακάνει κεφαλοχώρι, όπως ήταν παλιά.

Μπορούμε να αξιοποιήσουμε τους ξενώνες του Αγίου Πολύκαρπου.

Μπορούμε να επανορθώσουμε τις ζημιές που έγιναν στην κρέμαση, το μοναδικό φυσικό καταρράκτη του χωριού.

Μπορούμε και πρέπει να ξανανοίξουμε το δρόμο απ' το Σχολείο προς τη Μαγούλα, δε γνωρίζω ποιά συμφέροντα τον έκλεισαν και να τον δεντροφυτεύσουμε γιατί είναι δρόμος σημαντικός, δρόμος με ιστορία που θυμίζει τα πρώτα μαθητικά χρόνια πολλών γενεών, τις πρώτες μαθητικές εκδρομές.

Μπορούμε, με ανάλογες ενέργειες των Αρμοδίων Τοπικών Αρχών αλλά και του Συλλόγου να πείσουμε την Αρχαιολογική Υπηρεσία να προβεί σε ανασκαφές στο Παλιόκαστρο, που είναι απ' τα μεγαλύτερα της περιοχής και σε ενδεχομένως να περιέχει αξιόλογα κειμήλια ή να το προστατεύσει σαν Αρχαιολογικό Χώρο, απ' τους επιπτήδειους που το οργώνουμε με τρακτέρ για να βρουν θαμμένους θησαυρούς.

Μπορούμε τέλος, να απαιτούμε απ' τις Τοπικές Αρχές και απ' το Σύλλογο, αλλά θα πρέπει παράλληλα και εμείς οι ίδιοι να προσπαθούμε για το καλύτερο, να φροντίζουμε τα οίκου μας. «Συν Αθηνά και χείρα κίνει» κατά τον ΑΙΣΩΠΟ.

ΑΝ λέξη ποιητική του Κίπλινγκ, για όσους ασχολούνται με την ποίηση, αλοιπόν γίνουν όλα αυτά απ' μερικά απ' αυτά.

Αν σταματήσουμε να προβάλλουμε τον εαυτό μας ποικιλοτρόπως, ωφέλοντας για τα ταυτότητα και κατανοήσουμε ότι η προσωπική αντωνυμία Εγώ έχει και πληθυντικό αριθμό Εμείς.

Αν σταματήσουμε να καταπατούμε τους δρόμους για να επεκτείνουμε τα όρια του οικοπέδου μας.

Αν σταματήσουμε να εθελοτυφλούν οι Τοπικοί Παράγοντες για μικροπολιτικά και ψηφοθηρικά συμφέροντα.

Αν σταματήσουμε να προπαγανδίζουμε με λιβελογραφήματα υπέρ της μιας ή της άλλης πολιτικής παράταξης και προπαντάς αν σταματήσουμε το ξαναζωντάνεμα θλιβερών καταστάσεων που σημάδεψαν τον τόπο μας, μετερχόμενοι ψεύδη και παραποτώντας τα γεγονότα.

Αν σταματήσουμε να βλέπουμε μερικά απ' τα παιδιά του χωριού μας σα γόνους αμαρτωλών προγόνων, σα μολυσματικούς ιούς.

Αν σταματήσουμε να βόσκουμε το κοπάδι μας στον κήπο του Σχολείου.

Αν σταματήσουμε να κόβουμε για Χριστουγεννιάτικα δέντρα τα λιγοστά έλατα που φύτωσαν στο δάσος του χωριού.

Αν σταματήσουμε τις χειρουργικές επεμβάσεις στο δίκτυο υδρευσης δημιουργώντας παραπλευρες γραμμές που εξασφαλίζουν νερό τζάμπα.

Και αν κατανοήσουμε τέλος ότι το προαύλιο του Κοινοτικού Γραφείου δε στρώθηκε με πλακάκια για να σταθμεύουμε τα αυτοκίνητα, ούτε για να τινάζει το τρακτέρ τις λάσπες απ' την άλετρια του που κουβάλησε απ' το χωράφι, τότε θ' αλλάξει το χωριό, θα γίνει καθαρότερο, νοικοκυρεμένο, φιλόξενο, λίγο τουριστικό αν θέλετε με πολλά ενδιαφέροντα μέρη και φυσικές ομορφιές. Θα το αγαπήσουν περισσότεροι και θα ξαναζωντανέψει όπως παλιά.

«Ουκ εκ των έξω κοσμείται πόλις, αλλ' εκ της των οικούντων αρετής». ΠΟΛΥΒΙΟΣ

Κ.Π.

ΒΕΖΥΡ ΑΛΗ-ΠΑΣΑ

λοκαγαθία σου δεν έχει ξόμπλι και η επιεί γι της δικαιοσύνης με το οποίον θερίζει το ζικίας όνομα έπαισεν εις τον καιρόν σου. Διοι βδω της δικαιοσύνης σου, τω θαυμαστό τρόπω κυβερ κακούς, παιδεύεις τους πταίστας και τιμάς τους την αρετήν του περιβόητος, ούτινος είσαι υιός αναμφί ήσαν ικανά να σε αποκαταστήσουν ενάρετον, τα οποία όλα τα μυστήρια της πίστεως, σε εκήρυξε νικητήν και του Τιμάς τους γέροντες, σέβεσαι τους ιερείς, δεν λοκαγαθίας, η στήλη της αρετής και της επιει ρυφή την ελεημοσύνην επί πάσαν ψυχήν θλιβό

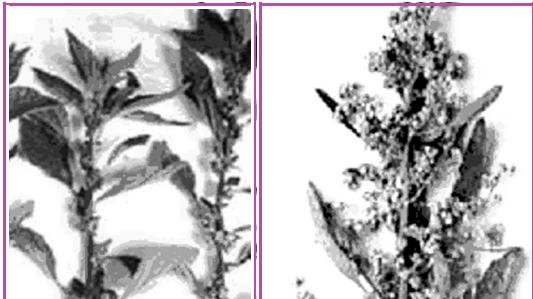
Γ.Σ.

ΥΓΕΙΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

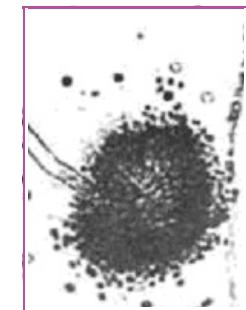
Γράφουν και επιμελούνται οι: Αθανασία Οικονόμου και Γιώργος Παπαγεωργίου

Αλλεργική ρινίτις

Η αλλεργική ρινίτις αποτελεί μία αντίδραση που προκαλείται από διάφορα αλλεργιογόνα, κυρίως αεροαλλεργιογόνα, με όργανο «στόχο» την μύτη. Παρά το γεγονός δε, ότι ήταν γνωστή από πολύ παλιά, μόνο τον 18ο αιώνα η κλινική της εικόνα περιγράφηκε ικανοποιητικά και αναφέρθηκε στη βιβλιογραφία σαν «πυρετός εκ χόρτου» ή «καλοκαιρινός κατάρρους». Η συχνότητα της δεν είναι εύκολο να υπολογισθεί, εκτιμάται όμως ότι τουλάχιστον το 10% των παιδιών και το 20% των εφήβων, πάσχουν από αλλεργική ρινίτιδα. Παρά το

γεγονός ότι μπορεί να εκδηλωθεί σε οποιαδήποτε ηλικία, περίπου το 85% των ασθενών εκδηλώνουν τα συμπτώματα τους πριν από την ηλικία των 30 ετών. Η αλλεργική ρινίτις διακρίνεται σε εποχιακή, που τα συμπτώματα της εκδηλώνονται, σχεδόν αποκλειστικά, κατά τη διάρκεια μιας εποχής όπως την άνοιξη και το φθινόπωρο και οφείλεται σχεδόν πάντα σε αλλεργιογόνα που ανήκουν στην κατηγορία των γύρεων, και σε συνεχή η ετήσια, που τα συμπτώματα της διαρκούν καθ' όλη τη διάρκεια του

έτους και οφείλεται σε αλλεργιογόνα όπως είναι η οικιακή σκόνη, τα ακάρεα, τα επιθήλια των οικιακών ζώων και οι μύκητες.

Τα συμπτώματα της αλλεργικής ρινίτιδας μπορούν να συνοψισθούν ως εξής:

1. Κύρια:

– Ρινική έκκριση-καταρροή, συνήθως υδαρής ρινική συμφόρηση-απόφραξη η «μπούκωμα» φτερνίσματα κνημός στην μύτη, στο φάρυγγα, την υπερώα και στα Αυτιά

2. Δευτερεύοντα:

– Ανοσία Στοματική αναπνοή Ερεθισμός και επανειλημμένο αίσθημα απώλειας της γεύσης βήχας (κυρίως το βράδυ)

3. Συσχετιζόμενα:

– Δακρύρροια, κνημός, ερυθρότητα οφθαλμών Βήχας, βρογχόσπασμος, δύσπνοια (βρογχικό άσθμα).

Η χρόνια αλλεργική ρινίτιδα μπορεί να αποτελέσει τον προδιαθεσικό παράγοντα άλλων παθολογικών καταστάσεων με τις οποίες μπορεί και να συνυπάρχει, όπως εκκριτική ωτίτιδα, χρόνια ιγμορίτιδα, χρόνια ρινοφαρυγγίτιδα, άσθμα, ανεπάρκεια στην ομιλία, την ακοή και την ικανότητα εκμάθησης της γλώσσας. Ενοχοποιείται επίσης για την αύξηση της προδιαθεσης στις λοιμώξεις του αγώτερου και κατώτερου αναπνευστικού συστήματος, την πρόκληση ανορεξίας, χρόνιας κόπωσης κα-

κουχίας και ευερεθιστότητας. Τα παιδιά δε με χρόνια αλλεργική ρινίτιδα, μπορεί να αναπτύξουν και ο ρθοδοντικά προβλήματα όπως π. χ στεγοδοντία και κακή ανάπτυξη των οδοντικών τόξων. Η διάγνωση της αλλεργικής ρινίτιδας θα γίνει από το ιστορικό, την κλινική εξέταση και τις παρακλινικές εξετάσεις, στις οποίες εξέχουσα θέση έχουν αποκτήσει τα τελευταία χρόνια, οι δερμοαντιδράσεις (skin test), των οποίων η αξιοπιστία μπορεί να φθάσει και το 100% και που πλέον αποτελούν ρουτίνα για τους εξειδικευμένους Ωτορινολαρυγγολόγους.

Έτσι λοιπόν θα πρέπει, πέρα από την όποια συμπτωματική αγωγή με φάρμακα, ο ασθενής να ελέγχεται και για την ανεύρεση του υπεύθυνου αλλεργιογόνου και να ακολουθεί την ενδεδειγμένη ανοσοθεραπεία πλέον, πριν η εγκατασταθεί το αλλεργικό βρογχικό άσθμα, το οποίο, ως γνωστό, επέρχεται σε ένα 30-35% των πασχόντων από αλλεργική ρινίτιδα. Η ανοσοθεραπεία, που αποτελεί την τελευταία εξέλιξη στον τομέα της αντιμετώπισης της αλλεργικής ρινίτιδας, αν και χρονοβόρος στην εφαρμογή της, παρουσιάζει αποτελεσματικότητα σε ένα 80%, όσον αφορά την εξαφάνιση των συμπτωμάτων του ασθενούς, ενώ στο υπόλοιπο 20%, καταστέλλει τα συμπτώματα σε τέτοιο βαθμό που παύουν πια να βασανίζουν τον ασθενή. Γίνεται πλέον με υπογλώσσιες σταγόνες και όχι με ενέσεις και η εξέλιξη της τεχνογνωσίας επιτρέπει την ανάμιξη, στο ίδιο σκεύασμα, διαφόρων μορφών αλλεργιογόνων, με αποτέλεσμα και την οικονομική ελάφρυνση του ασθενή.

Το γέλιο μακραίνει τη ζωή

Συνδυάζοντας

Σε υπερωρίες ο Πλάστης τις μέρες της Δημιουργίας. Έφτιαχνε, έδινε οδηγίες, άκουγε παράπονα. Τι να πρωτοπρολάβει. Δημιουργεί λοιπόν το γάιδαρο και του λέει:

«Θα δουλεύεις από το πρωί ως το βράδυ και θα κουβαλάς βαριά πράγματα στην πλάτη του. Θα τρως χόρτο και θα έχεις πολύ λίγη νοημοσύνη. Θα ζεις 50 χρόνια». Τότε ο γάιδαρος του απάντησε: 50 χρόνια τέτοια ζωή είναι πολύ σκληρό. Δώσε μου μόνο 30 χρόνια. Έτσι κι έγινε.

Μετά ο Θεός δημιούργησε το σκύλο και του είπε:

Σαν σκύλος θα φυλάς την ιδιοκτησία του ανθρώπου και θα είσαι ο πιο αφοσιωμένος φίλος του. Θα τρως ό,τι περισσεύει από τον άνθρωπο και θα ζεις για 25 χρόνια. Τότε ο σκύλος απάντησε:

– Θεέ μου, 25 χρόνια τέτοια ζωή δεν αντέχεται. Δώσε μου μόνο 10 χρόνια. Έτσι κι έγινε. Μετά ο Θεός δημιούργησε τον πίθηκο και του είπε:

– Θα πηδάς από δέντρο σε δέντρο και θα συμπεριφέρεσαι σαν βλάκας, θα κάνεις το γελωτόπιο και θα ζεις για 20 χρόνια. Τότε ο πίθηκος απάντησε:

– Θεέ μου, 20 χρόνια σαν γελωτοπιός του κόσμου πάει πολύ. Δώσε μου μόνο 10 χρόνια. Έτσι κι έγινε. Τελικά ο Θεός δημιούργησε τον άντρα και του είπε:

– Είσαι άντρας, το μόνο λογικό ον

που θα κατοικεί στη Γη. Θα χρησιμοποιείς τη νοημοσύνη σου για να επιβάλλεσαι στα άλλα δημιουργήματα. Θα εξουσιάζεις τη γη και θα ζεις για 20 χρόνια. Τότε ο άντρας απάντησε:

– Θεέ μου, να είμαι άντρας μόνο για 20 χρόνια δεν αρκεί. Δώσε μου σε παρακαλώ τα 20 χρόνια

που άφησε ο γάιδαρος, τα 15 χρόνια που άφησε ο σκύλος και τα 10 χρόνια που άφησε ο πίθηκος. Έτσι κι έγινε. Από τότε ο άντρας ζει 20 χρόνια σαν άντρας, μετά παντρεύεται και δουλεύει 20 χρόνια σαν γάιδαρος και από το πρωί ως το βράδυ κουβαλάει τα βάρη. Μετά αποκτά παιδιά και ζει 15 χρόνια σαν σκύλος φρουρώντας το σπίτι και την περιουσία του τρώγοντας ό,τι περισσεύει από την οικογένεια. Και αφού γεράσει πια ζει σαν πίθηκος και κάνει το γελωτοπιό στα εγγόνια του.

Το κλεμμένο αυτοκίνητο

Ο διοικητής της Τροχαίας, σκέφτηκε ότι θα ήταν καλό για την υπηρεσία του αν στον χιλιοστό πελάτη των νέων διοδίων έδινε ένα δώρο 50.000 δρχ. Έτσι οι τροχονόμοι σταματάνε το χιλιοστό οδηγό που περνάει από τα διόδια και του λένε: «Συγχαρητήρια, κύριε, είστε ο χιλιοστός πελάτης και κερδίζετε 50.000 δρχ.»

Ο οδηγός ενθουσιασμένος απαντάει:

– «Πω, πω, ευχαριστώ κύριε τροχονόμε, και να φανταστείτε δεν έχω βγάλει ακόμα διπλώμα...». Πετάγεται η γυναίκα του από δίπλα:

«Μην τον ακούτε κύριε τροχονόμε, δεν ξέρει τι λένε όταν πίνει». Πετάγεται και ο κουφός παππούς από το πίσω κάθισμα και λένε: «Σας τα λέγα εγώ, δε σας τα λέγα; Δε θα πάμε μακριά με κλεμμένο αμάξι...».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝ. ΠΑΤΡΙΔΑΣ

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΘΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Τον ερχόμενο Οκτώβριο στα γραφεία του Συλλόγου μας θα γίνει η προβλεπόμενη από το καταστατικό, Γ.Σ. των μελών του. Το απερχόμενο Δ.Σ. θα μας κοινοποιήσει μέσα από τις σελίδες της εφημερίδας μας, τα προς συζήτηση θέματα.

Προσωπικά παρακαλώ το Δ.Σ. να θεσει για συζήτηση και δυο ακόμα θέματα.

10 Όνομα και λογότυπο εφημερίδας μας.

Το Θέμα αυτό πρέπει να συζητηθεί στη Γ.Σ. η οποία θα πάρει την οριστική απόφαση και έτσι θα σταματήσει το «πρόβλημα» αυτό να ανακυκλώνεται από τους λίγους που το κάνουν κορυφαίο γιατί τους δίνει τη δυνατότητα να κρύβουν πίσω απ' αυτό την απροθυμία τους να προσφέρουν στο Σύλλογο καθώς και τη γενική απουσία τους απ' αυτού.

Όπως έγραψα και στο 3ο Τεύχος της εφημερίδας μας (ΑΓΓΕΙΕΣ) το όνομα που έφερε ο πρώτος κύκλος ως «ΚΑΙΤΣΑ» και ο δεύτερος ως «ΑΓΓΕΙΕΣ» ήταν αποφάσεις των Δ.Σ. και όχι της Γ.Σ. Εμείς, τα μέλη τους δεχτήκαμε, τους αγκαλιάσαμε και πορευτήκαμε μαζί τους. Ακούστηκαν φωνές διαμαρτυρίας και διαφωνίας όμως δεν ζήτησαν από το Δ.Σ. την εφαρμογή του άρθρου 13 του καταστατικού που προβλέπει «έκτακτη Γ.Σ.». Περιορίστηκαν στην κριτική μόνο γιατί αυτή μόνο γνωρίζουν καλά. Λέξεις όπως προσφορά - συμμετοχή κλπ. είναι άγνωστες.

Στη Γ.Σ. του Οκτώβρη η δική μας απόφαση θα είναι δεσμευτική για το Δ.Σ. και η ονομασία με το λογότυπο που θα φέρει ως επικεφαλίδα η εφημερίδα μας, θα είναι οριστική. Εμείς που θα αποφασίσουμε για τον τίτλο της εφημερίδας μας ΑΓΓΕΙΕΣ - ΚΑΙΤΣΑ (αλφαριθμητικά ή ότι άλλο προταθεί πρέπει να κάνουμε γέφυρα μεταξύ των δυο τίτλων γιατί και οι δύο έχουν ιστορία μας. Ο πρώτος ΚΑΙΤΣΑ μας συνδέει με το πρόσφατο και ο δεύτερος (ΑΓΓΕΙΕΣ) με το αρχαίο παρελθόν μας. Τις πιο βαθύτερες μας ρίζες.

Το 1986 όταν κάναμε την τροποποίηση του Καταστατικού του Συλλόγου μας επιθυμία όλων μας ήταν να τιμήσουμε τους μακρινούς μας προγόνους. Για το λόγο αυτό πήραμε φωτογραφία από το μουσείο του Βόλου, όπου φυλάσσεται λίθινη πλάκα πάνω στην οποία απεικονίζεται ένας πολεμιστής και κάτω του αναγράφεται «ΑΓΓΕΙΑΤΗΣ». Ο μακρινός αυτός πρόγονός μας φέρει στο αριστερό του χέρι ασπίδα πλάι στο στήθος του και στο δεξί του χέρι ακόντιο.

Επειδότι αυτή η θέση της ασπίδας δείχνει πολεμική διάθεση εμείς ζητήσαμε από το ειδικό εργαστήριο να κατεβάσει την ασπίδα «παρά πόδας» στάση που δείχνει διάθεση - επιθυμία ειρήνης. Την εικόνα αυτή που περιέγραψα την κάναμε σφραγίδα του Συλλόγου. Πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι αυτή μας η ενέργεια είναι ενα ελάχιστο δείγμα σεβασμού στη μνήμη του μακρινού προγόνου μας.

Η γέφυρα που ζήτησα να κάνουμε μεταξύ των τίτλων που θα προταθούν είναι:

Αριστερά το ονόματος της εφημερίδας να τοποθετηθεί ο Αγγειάτης πολεμιστής της σφραγίδας μας και δεξιά αναπράσταση αρχαίου τείχους.

2ο Επαναφορά του ονόματος ΚΑΙΤΣΑ στο χωρίο μας.

Για το θέμα αυτό έγραψα στο τεύχος 4 της εφημερίδας μας «ΑΓΓΕΙΕΣ» και παρακαλούσα τον Πρόεδρο και το Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού μας να συμβουλευτούν τους νομικούς συγχωριανούς μας και να κινήσουν την διαδικασία επαναφοράς του ονόματος, κατά τη διάρκεια των πάρα πολύ πετυχημένων εκδηλώσεων του Συλλόγου στο χωριό μας. Ο πρόεδρος Γιώργος Μόσχος μου είπε ότι δεν έχει αντίθετη άποψη καλό είναι να έχει στα χέρια του απόφαση της Γ.Σ. του Συλλόγου γιατί αυτό είναι απού. Συμφώνησα μαζί του γι' αυτό και παρακαλώ να τεθεί ως θέμα, μετά από έγκριση του Δ.Σ. φυσικά.

Υ.Γ. Συγχαρητήρια στο Δ.Σ. του Συλλόγου μας και στην Πρόεδρό του Ευδοκία Οικονόμου για την οργάνωση των πολιτιστικών εκδηλώσεων της Καλοκαίρι 2004 στο χωρίο μας».

Καλή η οργάνωση και πολύς ο κόσμος. Χάροκαν, διασκέδασαν και χόρεψαν μαζί μας άνθρωποι από την ευρύτερη περιοχή μας. Οι πολιτιστικές εκδηλώσεις που καθιερώθηκαν επί Τάκη Παπαδοκοτσώλη, έφυγαν από τα στενά περιθώρια τους. Εδειξαν ότι ο Συλλογός της Καϊτσας λειτουργεί σαν μονιμούς ομάδα. Την εμπιστεύονται, την συντρέχουν, την αγκαλίζουν, την χειροκροτούν, της συμπαραστέκονται, την χάρονται, την καμαρώνουν και τη βοηθούν όλοι γιατί τολμάει και φεύγει μπροστά. Αγαπτά μέλη του Δ.Σ.:

- Ακούσατε κουβέντες πολλές. Η πηγή τους είναι ίδια. Είναι αυτοί που θέλαν το Αγορικό Ιατρείο και δεν το θέλαν. Θέλαν την Τράπεζα αίματος και δεν τη θέλαν. Θέλαν το γήπεδο και δεν το θέλαν. Θέλαν το παυσόλιπο και δεν το θέλαν. Θέλαν το καμπαναριό και δεν το θέλαν θέλουν τις βρύσες και δεν τις θέλαν. Θέλαν την πρώτη γεώτρηση στον καψαλό και δεν τη θέλαν. Δεν θέλαν τον Τάκη και τον θέλουν. Θέλαν την Ευδοκία και δεν τη θέλουν. Δεν θέλαν την πλατεία για τις εκδηλώσεις και τώρα τη θέλουν.

Ας αποφασίσουν επιτέλους αυτοί και τα άμωλα φερέφωνά τους τη θέλουν. Εσείς αγνοήστε τους, αφήστε τους να δεματίζουν αυγά και συνεχίστε να τραβάτε το Σύλλογο μπροστά. Πάντα μπροστά.

Διεκδίκηστε σαν ομάδα με ανανέωση πάλι την ψήφο των συγχωριανών μας, μελών του Συλλόγου, γιατί θα έρθουν πολλοί στην προσεχή Γ.Σ. όχι μόνο για να σας χειροκρότησουν και να σας στηρίξουν αλλά και για να αναζητήσουν προβολή και λάμψη μεσα από το Σύλλογο. Τώρα που είναι στ' απάνω του γιατί στην αντίθετη περίπτωση κουρνιάζουν, στο εγώ τους και στην κριτική.

Είμαι πάντα μαζί σας.

Κώστας Ιωαν. Αντωνούλας.

«Αγγείες»

«ΦΑΚΕΛΟΣ ΚΤΗΜΑ "ΑΓΟΡΙΑΝΗΣ"»

«Η ΓΕΦΥΡΑ ΓΙΑΤΑΤΑ - ΤΕΡΜΟΧΑΝΗ»

Tou NIKOY KARAISKOY - ΓΕΩΠΟΝΟΥ

Με τον παραπάνω τίτλο, τον οποίο χρησιμοποιώ στο παρόν άρθρο μου αυτούσιο διατυπώθηκαν από τον συντοπίτη, αγαπητό και φίλο (και τα αισθήματά μου αυτά έχουν απόλυτα ειλικρινή έκφραση) Στέφανο Ι. Τολιόπουλο απόψεις και θέσεις, πληροφορίες και προτάσεις που δημοσιεύτηκαν στο «Αγοριανίτικο BHMA» (Αριθμός Φύλλου 34).

κητικά έγγραφα.

Αλλά ο έχων άδικο πάντα σοφίζεται, πάντα επιδιώκει, πάντα ελπίζει.

Μετά τα παραπάνω αφήνεται στην κρίση του καθέ γνώστη των πραγμάτων και καλόπιστου και αντικειμενικού αγαγνώστη του σχετικού άρθρου στο «Αγοριανίτικο BHMA» να αποφανθεί για τα γραφόμενα από τον αγαπητό και φίλο Στέφανο Τολιόπουλο πόσο οι πληροφορίες που παραθέτει είναι ή δεν είναι σαφείς, αληθινές και ξεκάθαρες, καλόπιστες, ανυστέροβουλες και καλοπροαιρετές και αν δεν επιδιώκεται η επιδιώκεται συσκότιση, σύγχυση, παραπληροφόρηση και παραπλάνηση.

Όσον αφορά τη σκέψη και την πρόταση ώστε η ΠΕΤΡΙΝΗ ΓΕΦΥΡΑ να ανακηρυχτεί διατηρητέο μνημείο και να αξιοποιηθεί, πράγματι αυτό είναι επαινετικό. Με τη διαφορά όμως ότι το δικαίωμα, το καθήκον και η υποχρέωση προς τούτο ανήκουν αποκλειστικά και μόνο στο Δήμο Ξυνιάδας, γιατί η Γέφυρα αυτή βρίσκεται στην περιφέρεια αυτού του Δήμου και πιο συγκεκριμένα στην περιφέρεια του Δ.Δ. Μακρυρράχης.

Πληροφοριακά όμως σημείων ότι, επειδή πάντοτε ο νοικοκύρης ενδιαφέρεται για το σπίτι του περιστότερο από το γείτονα, σχετικό έγγραφο προς την αρμόδια Αρχαιολογική Υπηρεσία για ανάδειξη και αξιοποίηση της ΠΕΤΡΙΝΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ έγινε από το 1989 μετά από συνεννόηση εμού με τον τότε Πρόεδρος της Κοινότητας Μακρυρράχης και τώρα Δημοτικό Σύμβουλο του Δήμου Ξυνιάδας ΘΑΝΑΣΗ ΚΑΡΑΪΣΚΟ, άσχετα αν μέχρι σήμερα δεν έγινε τίποτα λόγω... εύρυθμης διαφορών υπελεκτομένων άλλων προφέων.

Τελειώνοντας επιθυμώ για άλλη μια φορά και δια του παρόντος να απευθύνω έκκληση ώστε να συνειδητοποιηθεί και να εξωτερικευτεί από τους συμπατριώτες Αγοριανίτες το αναγνωρισμένο δίκιο της Μακρυρράχης για το καλό και το συμφέρον όλων.

Γιατί το δίκιο αυτό που αποδείχνεται και με τα γνήσια στοιχεία της Αγόριανης το έχει η Μακρυρράχη από αμνημόνευτων ετών και έχει παγιωθεί εδώ και εκατόν εικοσιένα χρόνια, πράγμα που σημαίνει ότι δε μπορεί να ανατραπεί με οποιαδήποτε και οσαδήποτε τεχνάσματα.

ΛΑΜΙΑ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2004

(Υ.Γ. Εάν πράγματι υπάρχει καλή πρόθεση από πλευρά Αγόριανης να αναγνωρίσει και να παραδεχτεί την αλήθεια και την πραγματικότητα προτείνω να γίνει δημόσια συνάντηση αντιπροσωπειών των δύο χωριών υπό την αιγιάδα των δύο Δημάρχων και με τη συμμετοχή όλων των μέσων ενημέρωσης της Λαμίας και 3/μελονύς αντιπροσωπειών του Δικηγορικού Συλλόγου Λαμίας για την παρουσίαση από την κάθε πλευρά των στοιχείων της.

Εκεί αφού υπάρξει καλή πρόθεση, με τη σωστή γνώση που μας εξασφαλίζουν τα γνήσια συμβολαιογραφικά και διοικητικά έγγραφα, θεωρώ ότι δεν θα χρειαστεί χρόνος περισσότερος από δύο ώρες ώστε να αποκαλυφθεί και να λάμψει η αλήθεια η οποία είναι πολύ εύκολο να προσδιοριστεί και να επικυρωθεί με την αντικειμενική κρίση των τρίτων που θα συμμετάσχουν.

Τέλος θεωρώ ότι η δημοσιογραφική δεοντολογία θα επιτρέψει τη δημοσίευση του παρόντος στο «Αγοριανίτικο BHMA».

Το χρέος του ανθρώπου

**Tou k. Δημητρίου Κουτρούμπα
Τ. Γεν. Επιθεωρητού Μ.Ε.**

Δεν είναι στην αρμοδιότητά μας να ασχοληθούμε με το οικονομικό χρέος της Ελλάδας προς ξένες αλλά και Ελληνικές Τράπεζες, ούτε να αναφερθούμε στα παρόμια χρέη των πόλεων ή των ατόμων προς τράπεζες, οργανισμούς ή άλλα άτομα.

Στο παρόν άρθρο επιθυμούμε ν' ασχοληθούμε με το ηθικό χρέος που αναλαμβάνει κάθε άνθρωπος που έρχεται στην ζωή αυτή. Βέβαια δεν μας ζήτησε κανείς να υπογράψουμε κάποιο συμβόλαιο υποχρεώσεων και να αναλάβουμε κάποιες υποχρεώσεις και ύστερα να αποδεχθούμε το μεγάλο δώρο της ζωής. Ερχόμαστε στην ζωή ανήμπορα μωρά και πρέπει παρέλθει το ένα πέμπτο της ζωής ή και περισσότερο για να αποκτήσουμε αυτοσυνειδησία. Τότε μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε τη θέση μας πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη, τη γη και να διαρθηθούμε: Τι είναι η ζωή; Για πιο σκοπό ήλθα στον κόσμο αυτό; Με ποια αποστολή με επιφόρτιση στο Θεός και ποιο τελικά είναι το ηθικό χρέος μου απέναντι στον εαυτό μου, στην κοινωνία και στο Θεό;

Είμαστε μάλιστα αναγκασμένοι να ακολουθούμε κάποια πορεία, ισόβια πλέον, προκειμένου να ανταποκριθούμε σ' αυτό το χρέος, να χαράξουμε και να βαδίσουμε κάποιο δρόμο για την εκπλήρωση του χρέους αυτού, ώστε στο τέλος της επίγειας αυτής πορείας να πούμε ότι εκπληρώσαμε ικανοποιητικά το χρέος και τις υποχρεώσεις, που αναλάβαμε ως άνθρωποι.

Πολλοί άνθρωποι όμως, όπως διαπιστώνται στην καθημερινή ζωή, δυστυχώδεις κατορθώνουν σε καμιά περίοδο της ζωής τους να βγουν πάνω από τη ρηχή βιολογική διαβίωση και δεν αποκτούν ποτέ μια τέτοια αυτοσυνειδησία. Τρώνε, εργάζονται, κοιμούνται, ξυπνούν, εκπληρώνουν κάποιες κοινωνικές υποχρεώσεις προκειμένου να επιβιώσουν, αποκτούν ίσως και αξιώματα, και χρήματα και περιουσίες μεγάλες, μα δυστυχώδεις δεν βρίσκουν το χρόνο να διερωτηθούν και να τοποθετήσουν τον εαυτό τους.

Όμως η συνειδητοποίηση του ηθικού χρέους που αναλαμβάνει καθένας ερχόμενος στη ζωή, και μόνον αυτή, είναι το στοιχείο εκείνο που καταξιώνει την ανθρώπινη υπόσταση μας και βάσει αυτής της συνειδητοποίησεως κανονίζουμε την πορεία μας και την κοινωνική συμπεριφορά μας.

Η εκπλήρωση του ηθικού αυτού χρέους είναι εκείνη που θα δείξει αν ανταποκριθήκαμε στο κάλεσμα της ζωής. Και επειδή το τέλος του καθενός μας είναι άγνωστο, το βάρος και η σημασία πέφτουν στη συνεχή προσπάθεια και στον καθημερινό άγνωνα για την επίτευξη του προορισμού μας αυτού.

Απ' την ευσυνείδητη αυτή προσπάθεια ή από την ενοτικότητα και πρωτόγονη διαβίωσή μας, θα χαρακτηρισθεί και ολόκληρη η πορεία μας στον κόσμο αυτόν.

Συνεπώς η ευσυνείδητη ή και υποσυνείδητη αυτή προσπάθεια για την εκπλήρωση αυτού του ηθικού μας χρέους υπαγορεύει και τον τρόπο που θα ζήσουμε και η συμπεριφορά που θα ακολουθήσουμε στην κοινωνία. Το ρόλο τους ασφαλώς θα παίξουν και η νόηση και η βούληση και ο συναισθηματικός κόσμος μας. Χαρές και θλίψεις, βάσανα και απογοητεύσεις και ταλαιπωρίες και τα παρόμια που θα συμφύρωνται κατά την πορεία. Όμως η κατά το δυνατό αταλαντεύτη στόχευση στην εκπλήρωση του ηθικού αυτού χρέους προς τον εαυτό μας, προς την κοινωνία και προς το Θεό η έμπρακτη εφαρμογή της αγάπης προς τους συνανθρώπους μας χωρίς υστεροβούλεις, εγωισμούς και εμπάθειες, οδηγούν πάντα σε γαλήνια και ευτυχισμένη ζωή.

ΘΑΥΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΗΝ 13η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2004

Ηπο μεγάλη γιορτή του κόσμου ένωσε το θράδυ της 13ης Αυγούστου 2004 χιλιάδες ανθρώπους που έφτασαν στην Αθήνα από όλες τις γωνίες του πλανήτη μας. Οι Ολυμπιακοί αθλητικοί αγώνες επέστρεψαν στην πατρίδα τους. Γύρισαν, ανανεώθηκαν, ξαναδαπέστηκαν για να προσφερθούν πάλι σ' όλο τον κόσμο όπως η Δημοκρατία, ο πολιτισμός, οι επιστήμες και οι τέχνες που γέννησε αυτός ο μικρός (εδαφικά) κόσμος μας.

Η γιορτή (χωρίς δυστυχώσεις εκεχειρία), αρχίζει με χιλιάδες βεγγαλικά να φωτίζουν τον ουρανό. Εκαντόντας την τυμπανιστές μπαίνουν στο Στάδιο και στοιχίζονται περιμετρικά της λίμνης που έχει σχηματιστεί. Χτυπούν στον ήχο της καρδιάς. Ένας μπαίνει στον νερό βλέπει τον εαυτό του στο παρελθόν και συνομιλούν με τους ήχους του τύμπανου.

Μία μπάλα φωτιάς σαν κομήτης από την Ολυμπία πέφτει στη λίμνη και ανάβει τους πέντε ολυμπιακούς κύκλους.

Μία χάρτινη βάρκα με ένα παιδί στο τιμόνι διασχίζει το νερό της λίμνης κρατώντας στο χεράκι του μια Ελληνική Σημαιούλα που την κουνάει πέρα - δύσθ.

Στο Στάδιο εισέρχεται η Λυδία Κονιόρδου (τραγωδός) και κρατάει στο χέρι της μια μαρμάρινη κεφαλή συμβολίζοντας έτσι τον άρρωτο δεσμό των σύγχρονων ελλήνων με το παρελθόν τους. Η εικόνα αυτή είναι παραμένη από στόχους ποιήματος του Σεφέρη.

»Ξύπνησα με το μαρμάρινο τούτο κεφάλι στα χέρια / που μου εξαντλεί τους αγκώνες / και δεν ξέρω που να τ' ακουμπήσω. Έπεφτε στο όνειρο / Καθώς έβγαινα από το όνειρο / έτσι ενώθηκε η ζωή μας και θα είναι δύσκολο να ξεχωρίσει.«

Η γιορτή μπαίνει στο ουσιαστικότερο κομμάτι της όταν ένας κατακόκκινος κένταυρος εμφανίζεται στη «σκηνή και με το ακόντιο του ανοίγει το κέντρο της για να εμφανίστεί ένα τεράστιο κυκλαδίτικο κεφάλι. Η πρώτη απεικόνιση του ανθρώπου πάνω σε μάρμαρο έγινε 3000 χρόνια π.Χ. και είναι η πρώτη απόπειρα του ανθρώπου στις Κυκλαδίδες, να ανακαλύψει τον εαυτό του με τη διάθεση του μέτρου (μινιμαλιστικά) Ακτίνες λέιζερ προβάλλουν πάνω του, καθώς αυτό ανεβαίνει, όλους τους μαθηματικούς και γεωμετρικούς τόπους που σπουδαίοι μαθηματικοί - φιλόσοφοι της κλασικής Ελλάδας (Δημόκριτος - Πυθαγόρας - Αρχιμήδης - Ευκλείδης) δώρισαν στον κόσμο. Το κυκλαδίτικο κεφάλι σπάει σε οκτώ κομμάτια και αποκαλύπτεται ένας κούρος. Ο κούρος σπάει και μέσα απ' αυτό βγαίνει ένα κλασικό άγαλμα (τελειότητα κάλλος και αρμονία) το οποίο με τη σειρά σπάει σε τέσσερα κομμάτια. Τα κομμάτια αυτά αιώρουνται και πάρουν τη θέση τους πάνω από τη λίμνη. Είναι τα νησιά των Κυκλαδών με κέντρο τη Δήλο. Το ιερό νησί που γεννήθηκε ο θεός του Φωτός Απόλλωνας.

Μετά εμφανίζεται ο κύβος που για τους Πιθανόρειους ήταν το σχήμα της γης και η περιστροφή του μιμεῖται την περιστροφή της γης γύρω από τον Ήλιο.

Στα αιωρούμενα κομμάτια (νησιά) του Κυκλαδίτικου προσώπου προβάλλονται πρόσωπα απ' όλες τις φυλές της γης. Ένας ύμνος στην ομορφία και στην διαφορετικότητα της ανθρώπινης ύπαρξης.

Ο κόσμος στις κερκίδες μοιάζει με γαλαξία. Οι άνθρωποι είναι όμοιοι και χειροκροτούν γεμάτοι ενθουσιασμό και περηφάνια. Έχουμε όλοι αντιληφθεί ότι μπροστά μας λίτα και με μέτρο περνάει η ιστορία μας. Συμπικούνται, συμπιέζεται γιατί ο χρόνος των 3½ ωρών είναι ελάχιστος για να μπορέσει κάποιος να αφηγηθεί μια ιστορία χιλιάδων χρόνων. Ο θεός Έρωτας εισιβάλλει στο Στάδιο, γαλάζιος σαν τα νερά του Αιγαίου και το γαλάζιο Ελληνικό ουρανό και πετάει πάνω από ένα ζευγάρι ερωτευμένων. «Αλλημινά πρώτα πρώτα στο χάρο, αλλά μετά η πλατύστηθη Γαία... και μετά τα ομηλώδη Τάρταρα... κι ο Έρωτας, που είναι ο ποιο ωραίος μέσα στους Αθανάτους Θεούς, ο λυσομέλης, κι όλων των Θεών όλων των ανθρώπων δαμάζει μες στα στήθη τους τη γνώση και τη φρόνιμη Βουλή». Ησιόδος Θεογονία.

Η Ελληνική ιστορία συνεχίζει μέσα από ανθρώπινα αγάλματα στα οποία χαρίζει ζωή ο θεός Έρωτας. Η Μινωική θεά της γονιμότητας με τα φίδια στα χέρια αλλά και στιγμές από την καθημερινή ζωή των αρχαίων όλα πιστά αντίγραφα Μινωικών τοιχογραφιών. Αρχαϊκή περίοδος (700-480 π.Χ.) με τον φετώροπο πήγασο, τις κόρες και τους Κούρους μέχρι την κλασική περίοδο με το αντίγραφο της Επιδαύρου (θέατρο) και την Μελπομένη τη μούσα του θεάτρου αλλά και τους σάτυρους, όρνιθες Αριστοφανικές φιγούρες και μαινάδες. Τέλος η Ηρακλής με τη Λερναία Ύδρα.

Το ονέιρο συνεχίζεται με την εντυπωσιακή παρουσία των κλασικών επιτύμβιων στηλών να ζωντανεύουν μπροστά στους θεατές όπως και οι θεοί Ηρα, η Αθηνά, η Αφροδίτη, ο Απόλλωνας, ο Ερμής, οι Καρυατίδες, ο Ήνιοχος και ο Παρθενώνας το κλασσικό αριστούργημα της Ελληνικής αρχιτεκτονικής αξεπέραστο μνημείο της ανθρωπότητας. Μέσα από αυτές τις σκηνές πέρασε και μια διαμαρτυρία για τα κλεμμένα Γλυπτά του Παρθενώνα.

Ελληνική περίοδος (480-30 π.Χ.). Η Νίκη, οι δρομείς, οι ακοντιστές, οι παλαιστές και ο Μέγας Αλέξανδρος. Η αρχαϊκά Ελλάδα κλείνει με τις Ταναγραίες.

Βυζαντινή περίοδος (324-1453 μ.Χ.). Πιστά αντίγραφα βυζαντινών εικόνων του χριστιανισμού. Υστεροβυζαντίες, εγωισμούς και εμπάθειες, οδηγούν πάντα σε γαλήνια και ευτυχισμένη ζωή.

Φουστανελάδες και κορίτσια με αυθεντικές στολές μεγάλης ομορφιάς έδειξαν στα πρέστα της γης απλά και συμπικυνμένα, τον πλούτο της Ελληνικής παραδόσεως. Ο Λούγης, ο Καραγιούζης, οι ναύτες, οι φαντάροι, το ρεμπετικό πάλκο μας φτάνουν στα μέσα του 20ου αιώνα. Σεφέρης, Ελύτης, Τσαρούχης, Κάλας, Χαντζηδάκης, Τσιτσάνης, Βαμβακάρης, Κουν και Θεοδωράκης, μεγάλες μορφές του σύγχρονου πολιτισμού μας υπήρχαν με τον τρόπο τους πίσω από όλη την τελετή.

Ακολουθεί η είσοδος της Ελληνικής σημαίας στα χέρια του Πύρου Δήμα και ακολουθούν οι αθλητές του Αργανιστάν, Ιράκ, Κύπρου, Κούβας, Παλαιστίνης και Σερβίας - Μαυροβουνίου. Πολύταπαθες χώρες. Στην είσοδο της Ελληνικής αποστολής γίνεται χαμός.

Η σημαία των Ολυμπιακών αγώνων μπαίνει στο Στάδιο απλωμένη στα χέρια ολυμπιονικών και ποδοσφαιριστών. Γίνεται η επαρσή της και αμέσως μετά εισέρχεται η Ολυμπιακή Φλόγα, που αλλάζοντας χέρια φτάνει στο όνομα της ολυμπιονίκης Κακλαμάνηκης ο ποιός ανάβει τον θρόνο της επιβλητικό βωμό. Η Ολυμπιάδα γύρισε στην Πατρίδα της, η φλόγα «Φωτίζει». Οι αγώνες αρχίζουν.

Όλα τα παραπάνω γίνονται μέσα σε ένα πανέμορφο ανακαίνισμα στάδιο που περιβάλλεται από πολλά νέα ή ανακαίνισμένα στάδια. Χάρμα οφθαλμών στην πατρίδα.

Τα μέτρα ασφαλείας αυστηρά αλλά χωρίς να προβάλλουν. Οι εθελοντές είναι παντού, πρόσωπα, ακόρυφα ή στο στόχιο της γης.

Το μέτρο που έχει πάρει η Ελληνική Σημαία στην Εποχή της Φλόγας ήταν η προστασία της στον θρόνο της φράσης τίτοπα.

Στην είσοδο της φωτογραφίας της φράσης τίτοπα.

— ♦ ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΪΤΣΙΩΤΙΚΑ ♦ —

Tou Δημητρίου Ε. Κούτσικα Αντιστρατήγου ε.α.

«Η κολακεία είναι η δύναμη των μικρών και η αδυναμία των μεγάλων»

Η έκδοση του παρόντος Φύλλου της εφημερίδας «Αγγείες» συμπίπτει με τη λήξη της θητείας του Διοικητικού Συμβουλίου του Σύλλογου των «Απανταχού Καϊτσιωτών», που αναδείχθηκε με την ψήφο των μελών του πριν δύο χρόνια. Μιας ψηφοφορίας, που διαξήχθηκε με δημοκρατικές και καταστατικές διαδικασίες για πρώτη φορά, ύστερα από πολλά χρόνια.

Με την ευκαιρία αυτή και επειδή προσεχώς καλούμαστε και πάλι να επιλέξουμε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, κρίνεται σκόπιμο όπως στην παρούσα επιφυλλίδα επισημανθούν ορισμένα σημεία των «έργων και ημερών» του απερχόμενου Δ.Σ., αλλά και ότι άλλο έχει υποπέσει στην αντίληψή μας και αφορά τόσο στο Σύλλογο όσο και στα θέματα του χωριού γενικότερα.

Είναι σ' όλους γνωστό ότι το απερχόμενο Δ.Σ. αποτελείται στην πλειοψηφία του από νέα και άπειρα μέλη, εκτός από τους Κων. Μπιλίρη και Δημ. Παπαδοκοτσώλη, που έχουν θητεύσει για πολλά χρόνια και υποτίθεται ότι με την εμπειρία που διαθέτουν θα βοηθούσαν τα νέα μέλη ν' ανταποκριθούν στους σκοπούς και τις υποχρεώσεις του Συλλόγου. Άλλωστε στη βοήθειά τους υπολόγιζαν αυτά τα νέα μέλη όταν αποδέχτηκαν, ύστερα από φορτικές πιέσεις, να θέσουν υποψηφιότητα. Δυστυχώς οι προσδοκίες τους διαψεύσθηκαν, διότι ο μεν κ. Παπαδοκοτσώλης όχι μόνο ήταν ανύπαρκτος, αλλά έκανε ότι μπορούσε για να αποτύχουν οι προσπάθειες του Δ.Σ., αφού ακόμα και τη δισκέτα με τις διευθύνσεις των συνδρομητών της εφημερίδας, προσφορά του Δημητρίου Μπουλούζου, αρνήθηκε να την παραδώσει. Έτσι και προς τιμή του ο Δ. Μπουλούζος έγραψε από την αρχή άλλη δισκέτα.

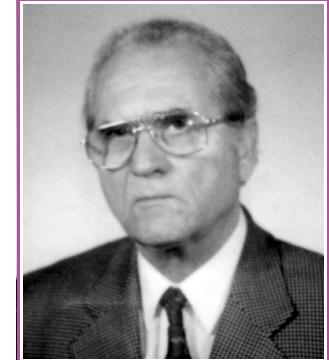
Βέβαια δεν προτίθεμαι ν' αναφερθώ στο θέμα της Διαθήκης του Γεωργίου Ελευθερίου (Λευτεριά), ούτε στην παντελή αποχή από τις συνεδριάσεις και τις εκδηλώσεις που οργάνωσε ο Σύλλογος, γιατί φρονώ ότι αυτά θα τεθούν σαν θέματα και θα γίνει συζήτηση στην επικείμενη Γενική Συνέλευση. Όταν όμως στην κάλπη ας έχουμε κατά νου τη ρήση του Μ. Ναπολέοντα: «συγχωρώ, αλλά δεν ξεχνώ».

Όσον αφορά στον κ. Κων. Μπιλίρη δυστυχώς και λυπάμαι που θ' αναφερθώ και πάλι, χωρίς αποχρώντα, κατά τη γνώμη μου, λόγο όχι μόνο παραιτήθηκε από μέλος του Δ.Σ., αλλά παραιτήθηκε και από υπεύθυνος σύνταξης της εφημερίδας. Έτσι στερήθηκε το Δ.Σ. τη μεγάλη του προσφορά, αλλά και η εφημερίδα έγινε φτωχότερη, γιατί στερήθηκε τη δημοσίευση των καταπληκτικών του κειμένων. Όμως είναι κρίμα ένας καταξιωμένος Καϊτσιώτης την ίδια στιγμή να «ρίχνει νερό στο Μύλο της Αγόριανης» με δημοσιεύσεις του στο «Αγοριανίτικο Βήμα», την εφημερίδα που συνεχίζει τον απαράδεκτο πόλεμο σε βάρος του χωριού μας. Ελπίζω όμως ότι ο φίλος κ. Μπιλίρης να δώσει επαρκείς εξηγήσεις στο προσεχές Συνέδριο και ν' αναθεωρήσει τη στάση του. Δεν περισσεύει κανένας Καϊτσιώτης.

Όμως αυτό το Δ.Σ. όχι μόνο άντεξε, αλλά

τολμώ να πω με παρρησία, ότι έχει πετύχει απόλυτα σ' όλους τους στόχους που είχε θέσει και αυτό χάρις στο πείσμα που είχαν όλοι τους. Μέσα στη διετία οργάνωσε μια εκδήλωση κοπής πίττας, μια χοροεσπερίδα και δύο πολιτιστικές εκδηλώσεις στο χωριό μας, οι οποίες άφησαν εποχή. Τόσο στην ακούραστη και ταλαντούχο Πρόεδρο Ευδοκία Οικονόμου, όσο και στ' άλλα τέσσερα «ομοιογενή»

και να θέσουν, όσο γίνεται περισσότεροι, υποψηφιότητα για το Δ.Σ. Το χωριό μας διαθέτει πολλούς άξιους και

καταξιωμένους νέους, οι οποίοι επιβάλλεται να τον πλαισιώσουν και να βοηθήσουν σε τρόπο ώστε ο Σύλλογος, τώρα που άρχισε και πάλι να ορθοποδεί, να μπορέσει να επιζήσει. Δεν πρέπει ο Σύλλογος να παραδοθεί στα χέρια «γερόντων», «χιλιοδοκιμασμένων» και «ματαχανάδων».

Κλείστε τ' αφτιά στους ανθρώπους που μετέρχονται προκρύστες μεθόδους για να πεισθήτε ότι αυτοί και μόνον αυτοί μπορούν να διοικήσουν το Σύλλογο. Επιλέξτε άτομα που εγγυώνται το μέλλον του Συλλόγου. Οι νέοι του παρόντος Δ.Σ. αν πλαισιωθούν και με άλλους ικανούς και άφθαρτους είναι εγγύηση για ένα ασφαλές και πλέον ελπιδοφόρο μέλλον. Ας εμπιστευτούμε το τιμόνι στους νέους, οι οποίοι με πυξίδα πλεύσης το μέλλον θα πετύχουν.

Ας επικρατήσει η λογική και ας αποφύγουμε το «όπισθεν ολοταχώς», κι ας μη γυρίσουμε την πλάτη στο μέλλον.

Εντεύθεν θα αναφερθώ στο έωλο, αλλά πάντα επίκαιρο θέμα του Κούμαρου, που ενώ οι Αγοριανίτες φροντίζουν πάντοτε να το έχουν σε πρώτη προτεραιότητα, οι «ιθύντες» και οι «παράγοντες» του χωριού μας «πειρί άλλων τυρβάζουν» ή «κάτι τρέχει στα γύφτικα», με εξαίρεση το Νικόλαο Καραϊσκό, που αγωνίζεται μόνος του.

Όπως είναι γνωστό η εξόρυξη υλικών από την «ΤΕΡΝΑ» όχι μόνο σταμάτησε, αλλά κατά πληροφορίες έχουν αποσυρθεί και τα μηχανήματα. Το μόνο που θυμίζει ότι πέρασε από κει η «περιβόητη ΤΕΡΝΑ» είναι ο «Ξεκοιλιασμένος Κούμαρος» και οι σωροί των αδρανών υλικών που έχουν πνίξει το Σιδ. Σταθμό Αγγειών και για να φορτωθούν στο τρένο πλένονται ώστε ν' αποβληθεί η σκόνη που έχουν. Εδώ όμως τίθενται τα παρακάτω ερωτήματα προς κάθε αρμόδιο:

α. Ποιος πληρώνεται για το νερό που χρησιμοποιείται για το πλύσιμο των υλικών;

β. Πού πηγαίνουν τα νερά και η σκόνη, που κατά πολλούς είναι καρκινογόνος;

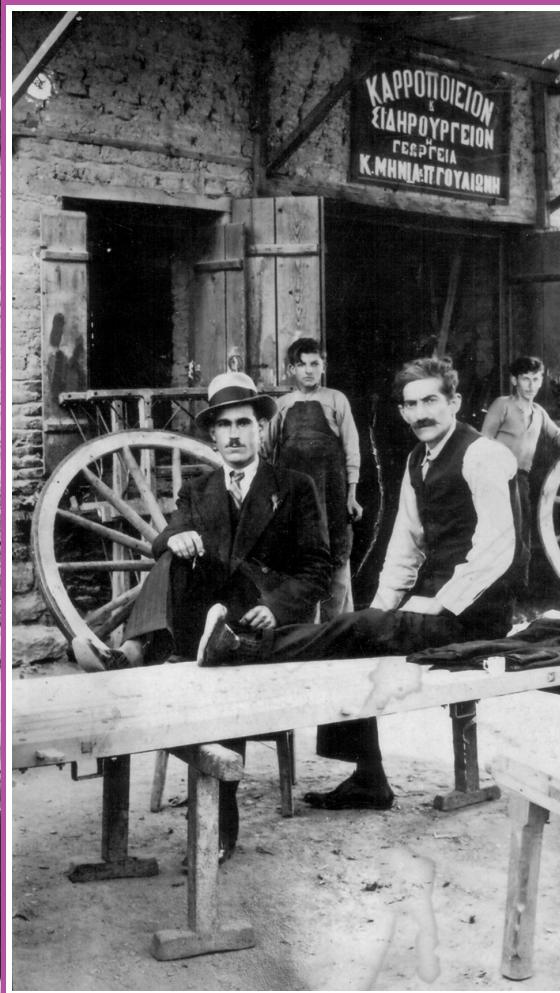
γ. Τι απαντούν οι ευαισθητοποιημένοι και οικολόγοι συγχωριανοί μας γι' αυτά τα κατάλοιπα που ασφαλώς μολύνουν τα υπόγεια νερά;

δ. Μήπως και αυτά τα κατάλοιπα είναι αιτία που πεθαίνουν τα ψάρια στο ποτάμι μας, το οποίο απέχει ελάχιστα μέτρα από το Εργοτάξιο;

Επί του πρώτου ερωτήματος έχω τη γνώμη ότι η άδεια αντλησης νερών δίδεται μόνο για γεωργική χρήση. Επ' αυτού τι απαντούν ο Δήμος Ξενιάδας και οι λοιποί αρμόδιοι;

«Η μνήμη είναι ο θησαυρός όλων των επιστημών»

(Κικέρων)

Επαγγέλματα που χάθηκαν.

Καρροποιοί Τρικάλων
Κων. Μήνιας συγγενής του Νικολάου Αργύρη και Παντελή Γουλιάνη.

Καϊτσιώτικος γαμπρός

Φωτογραφία της 10ετίας του 1930

μέλη του Δ.Σ. αξίζει έπαινος. Όσο για τους προύχοντες του Δήμου και χωριού μας, που έλαμψαν με την απουσία τους, «ουδέν σχόλιο».

Δεν είναι στις προθέσεις μου να επεκταθώ στο θέμα της επιλογής του χώρου των φετινών εκδηλώσεων και στα όποια παράπονα ορισμένων. Εδώ μετρά το αποτέλεσμα, που χάρις στις άσκες προσπάθειες που καταβλήθηκαν είχε μεγάλη επιτυχία.

Οσονούπω λοιπόν καλούμαστε και πάλι ν' αναδείξουμε το νέο Δ.Σ. για την προσεχή διετία. Εδώ θα πρότεινα να τροποποιηθεί το καταστατικό και να επιλέγεται το Δ.Σ. για τρία ή τέσσερα χρόνια. Κοντολογίς εύχομαι και ελπίζω να πρυτανεύσει η λογική και να δώσουμε όλοι το «παρόν» ενισχύοντας το Σύλλογο, οι δε νέοι να ευαισθητοποιηθούν